

**Đời Sống Cầu
Nguyễn có Hiệu
Lực**

Chuck Smith

Mục Lục

Giới thiệu

Cầu nguyện là gì?

Mục đích của sự cầu nguyện

Đặc quyền của sự cầu nguyện

Lời cầu nguyện có hiệu lực

Sức mạnh của sự cầu nguyện

Cầu nguyện được Chúa trả lời

Tội không cầu nguyện

Giới thiệu

Ngày nay chúng ta sống trong thời kỳ tuyệt vọng. Tuy thế, hội thánh bởi sự cầu nguyện không bao giờ tuyệt vọng trước mặt Chúa.

Chúa Jêsus phán cùng ông Phi-e-rơ, Anh-rê, và Giăng rằng: *"Thế thì các ngươi không tỉnh thức với ta trong một giờ được ư!?"* (Ma-thi-ơ 26:40) Chúng ta hay nói, "Thật xấu hổ cho ông Phi-e-rơ, Anh-rê, và Giăng! Không tỉnh thức được một giờ với Chúa sao!" Hãy coi chừng! Hễ khi nào mình chỉ một ngón tay về người khác, thì ba ngón tay kia chỉ trở lại mình.

Cầu nguyện là một hoạt động quan trọng nhất của một người Cơ-Đốc nhân tái sinh. Cầu nguyện phải là điều ưu tiên nhất trong tất cả các hoạt động, tại vì đời người cần cầu nguyện một cách mạnh mẽ. Cầu nguyện mở đường cho Đức Chúa Trời làm việc vẻ vang trong thời đại cuối cùng này. Tại vì cầu nguyện sẽ ngăn chặn tội ác.

Tài liệu trong cuốn sách này trình bày những câu Kinh Thánh, ý nghĩa, và nguyên tắc về sự cầu nguyện. Khi bạn thực hành những điều này trong đời sống của bạn, nó sẽ mang đến cho bạn một mối quan hệ mới giữa bạn với Chúa, và giúp bạn kinh nghiệm được một đời sống cầu nguyện có hiệu lực và mạnh mẽ, để bạn có thể chống đối được quyền lực tội ác trong thời kỳ cuối cùng này. "Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải bởi thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thể lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy." Bởi vậy, chúng ta không thể nào dùng vũ khí thuộc xác thịt để chống lại Xa-tăng. Cầu nguyện là một vũ khí thuộc linh có uy lực nhất mà chúng ta có thể giữ sẵn trong kho vũ khí thuộc linh của mình và dùng nó để lật đổ đồn lũy của kẻ thù. Xa-tăng có kiểm chế chính quyền địa phương của bạn không? Có nắm giữ chồng, hay vợ, hay con cái của bạn không? Từ cuốn sách này bạn sẽ học được phương cách để đập vỡ những trói buộc này.

1. Cầu nguyện là gì?

Cầu nguyện có thể biểu lộ bằng ba hình thức: thờ phượng, cầu xin, và cầu thay; với một vài khía cạnh khác biệt trong mỗi hình thức.

Thờ phượng

Hình thức đầu tiên của cầu nguyện là thờ phượng, là một hành động tự nhiên, gây ra bởi sự nhận thức của Đức Chúa Trời. Khi tôi ý thức được sự vĩ đại của Đức Chúa Trời, sự gần gũi của Ngài và tình thương của Ngài đối với tôi, tự nhiên tôi sẽ hồi ứng bằng sự thờ phượng Ngài một cách sâu sắc và thầm kín. Có một ngày tôi thấy một con muỗi nhỏ bay xung quanh tôi. Mặc dù nó rất nhỏ, nhưng được Đức Chúa Trời phác họa một cách tinh vi. Nó có thể chống lại sức hút của trái đất, tự do bay lên bay xuống, rồi phóng tới phóng lui một cách nhanh chóng. Làm tôi rất sùng sốt, "Đức Chúa Trời ơi, Ngài rất thông thạo trong sự sáng tạo sinh vật, ngay cả những con sinh vật nhỏ xíu này."

Thờ phượng Chúa bằng cách ngợi khen tài sáng tạo của Ngài là một trong những hình thức cầu nguyện. Ý thức được Đức Chúa Trời là ai, và hiểu biết được những điều Chúa đã làm, tự nhiên thúc giục lòng thờ phượng. Khi tôi nhìn nhận được sự khôn ngoan và quyền lực của Chúa, tự nhiên tôi thấy lòng kính sợ Ngài. Khi tôi ý thức được ơn điển của Chúa ban cho tôi mà tôi không xứng đáng, thì lời tạ ơn và lời ca tụng sẽ nổi lên một cách thanh thoát.

Người tín đồ phải luôn luôn thi hành hình thức giao thông bằng sự cầu nguyện này. Chúng ta phải thấy được Chúa trong thiên nhiên - quyền lực của Ngài trong cơn bão, vẻ đẹp của Ngài trong mùi thơm hoa hồng, cách trang trí của Ngài ở bông cúc. Giữa tiếng xào xạc của cây cỏ, Chúng ta có thể nghe thấy Chúa đi qua, Chúa có thể nói chuyện với Chúng ta bất cứ lúc nào, nơi nào. Có lúc chúng ta diễn đạt thờ phượng bằng lời nói, có lúc chúng ta thờ phượng trong lòng. Chúa có thể hiện diện

với chúng ta bởi hàng ngàn cách khác nhau; lúc đó chúng ta sẽ bị xúc động tràn ngập trong lòng mà chỉ biết kêu lên, "Ôi, Chúa rất là tốt!" Chúng ta có thể thờ phượng Chúa và giao thông với Ngài trong ý thức của tình thương và ơn điển của Ngài.

Cầu xin

Hình thức thứ hai của cầu nguyện là cầu xin - trình bày những nhu cầu cá nhân trước mặt Chúa và xin Chúa phù hộ. Mỗi ngày tôi đều xin Chúa ban cho tôi trí tuệ, hướng dẫn, bền bỉ và sự cung cấp. Có người cho rằng 'cầu xin cho nhu cầu cá nhân là ích kỷ, là không đúng; phải nghĩ đến người khác nhiều hơn bản thân mình'.

Khi tôi còn ở trường trung học làm lễ kết nạp để gia nhập hội Hi Y Club, tôi phải học thuộc lòng bài thơ này:

"Chúa ơi, giúp con sống mỗi ngày một cách vô tư, ngay cả khi con quỳ xuống cầu nguyện, con chỉ cầu nguyện cho người khác mà thôi.

Giúp con thẳng thắn chân thật trong mọi sự con làm, cho con hiểu rằng tất cả những gì con làm cho Cha, con phải làm cho người ta.

Thực vậy, phương châm của con là phục vụ cho người khác. Giúp con sống cho người khác, cũng như sống cho Ngài".

Đó là một bài thơ thật đẹp và chân lý. Quả vậy, tôi phải cầu nguyện cho người khác và quan tâm sự nhu cầu của họ. Tuy thế, tôi cũng phải lo cầu nguyện cho nhu cầu chính mình tôi. Bất chấp người ta nói sao, tôi có những nhu cầu riêng biệt của tôi mà cần phải được thoả mãn trước khi tôi có thể giúp ích cho người ta.

Kinh Thánh chép, "Người cày ruộng đã khó nhọc thì phải trước nhứt được thâu hoa lợi" (2 Ti-mô-thê 2:6). Có nghĩa là, nếu mình không có, thì lấy gì mà giúp người

khác. Giống như bệnh sởi, tôi không bị bệnh thì tôi không thể lây cho người khác. Bởi vậy, trước nhất tôi phải có được ơn điển, tình thương, sức mạnh và quyền lực của Chúa, thì tôi mới có thể chia sẻ cho người khác.

Một trong những người môn đồ của Chúa Jê-sus thưa với Ngài rằng: "*Lạy Chúa, xin dạy chúng tôi cầu nguyện, cũng như Giăng đã dạy môn đồ mình.*" Nên Chúa Jê-sus dạy bài cầu nguyện gương mẫu này: "*Lạy Cha! danh Cha được thánh; nước Cha được đến*" (Lu-ca 11:1-2). Phần đầu của sự cầu nguyện này là nói với Đức Chúa Trời. "*Danh Cha được thánh*" - thờ phượng Đức Chúa Trời, vì Ngài là Thần. Rồi xin "*nước Cha được đến*" - chúng ta phải tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài trước hơn hết.

Lời cầu nguyện tiếp theo là "*Xin cho chúng tôi ngày nào đủ ăn ngày ấy, và xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác*" (Lu-ca 11:3-4, Ma-thi-ơ 6:13). Đó là những lời cầu xin cho nhu cầu cá nhân mình. Tôi cũng có nhu cầu, mà Đức Chúa Trời muốn tôi đưa những điều này trước mặt Ngài. Tôi thấy không có gì đáng ngại mà xin Chúa cho tiền trả tiền mượn nhà, hay bất cứ những gì tôi đang cần.

Cầu thay

Hình thức thứ ba của sự cầu nguyện là cầu thay, loại cầu nguyện dốc sức. Thờ phượng Đức Chúa Trời không cần dốc sức - đó là vinh dự của mình! Thờ phượng là sự giao thông với Chúa đẹp đẽ, thanh thoát, và tự nhiên. Cầu xin cũng chưa kể là dốc sức, tại vì ai cũng quan tâm những nhu cầu của chính mình, thành ra cầu nguyện cho bản thân mình rất dễ dàng. Nhưng khi tôi cầu thay cho người khác, tôi phải dốc sức.

Trong những lời cuối cùng trong thư gửi cho hội thánh Cô-lô-se, sứ đồ Phao-lô đề cập đến Ê-pháp-ra, một trong những người đồng công với ông, "*Ê-pháp-ra, người hàng xứ với anh em, tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, có lời*

chào thăm anh em; người vì anh em chiến đấu không thôi trong khi cầu nguyện” (Cô-lô-se 4:12). Ở đây Phao-lô cho chúng ta thấy rằng cầu thay cho người khác như là làm việc đốc sức.

Khi tôi cầu thay cho người khác, tôi bỏ qua nhu cầu của chính mình mà cầu nguyện cho nhu cầu của người khác. Tôi cầu nguyện cho gia đình, bạn bè, và người hàng xóm mà chưa biết Chúa Jê-sus. Tôi cầu nguyện cho nhu cầu của anh chị em trong Chúa. Tôi đem đến cho Chúa tất cả những nhu cầu của người khác mà tôi biết.

Chính là trong khi tôi cầu thay cho người khác, tôi hiểu biết được thực sự cầu nguyện là gì: là một sự chiến đấu thuộc linh.

Cuộc chiến đấu

Có một cuộc xung đột xảy ra liên miên ở xung quanh chúng ta, cuộc xung đột trong thế giới thuộc linh mà con mắt xác thịt của chúng ta không nhìn thấy. Thế giới thuộc linh chia ra hai loại: quyền lực tốt lành và quyền lực tội ác. Hai quyền lực này hoàn toàn trái ngược nhau, và chống đối nhau không ngừng. Khi tôi cầu nguyện cho người khác là tôi tham dự trong trận chiến thuộc linh này.

Sứ đồ Phao-lô nói rằng: *“Chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy” (Ê-phê-sô 6:12)*. Bởi vậy chúng ta phải mang theo mọi khí giới của Đức Chúa Trời. Rồi Phao-lô liệt ra từng khí giới của Đức Chúa Trời mà mọi Cơ-đốc nhân phải mang theo để đánh trận.

Phao-lô nói vũ khí này không phải là vũ khí xác thịt, tại vì chúng ta không phải đánh trận chiến thuộc thể; Nếu vậy thì chúng ta sẽ dùng vũ khí của thế gian này. Nhưng chúng ta đánh trận chiến thuộc linh, vũ khí của chúng ta bắt buộc phải là vũ khí thuộc linh. Những vũ

khí này có năng lực thiêng liêng để đập đổ đồn lũy của kẻ địch (2 Cô-rinh-tô 10:4).

Sau khi bạn trang bị đầy đủ tất cả khí giới thuộc linh trong Ê-phê-sô đoạn 6, bạn phải làm sao? chỉ đứng đó thôi sao? Không! bạn phải đi vào trận chiến! Bằng cách nào? "*Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin*" (Ê-phê-sô 6:18). Bạn đã bao bọc sẵn sàng cho chiến đấu, bây giờ hãy đi vào đánh trận!

Viễn tượng của cuộc chiến đấu

Sân khấu của xung đột thuộc linh là ở ngay trên trái đất này. Mục tiêu của sự xung đột này là quyền phép kiểm chế trái đất và loài người.

Trái đất này là thuộc về Đức Chúa Jê-sus. Ngài sáng tạo trái đất này và giao cho loài người. Nhưng loài người bị mất cho Xa-tăng. Chúa Jê-sus đến và mua chuộc trở lại bằng huyết của Ngài đổ ra trên thập tự giá. Trong lúc Chúa bị treo trên thập tự giá, Xa-tăng tưởng rằng nó là kẻ chiến thắng. Nhưng trong ngày thứ ba Chúa Jê-sus sống lại, chiến thắng sự chết, địa ngục, mồ mả, và Xa-tăng.

1 Giăng 3:8 nói rằng Đức Chúa Jê-sus đã hiện ra để hủy phá công việc của ma quỷ, bởi sự chết trên thập tự giá (Ê-bơ-rơ 2:14). Ngài chinh phục quyền thế của Xa-tăng - truất bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực của nó, đóng trên cây thập tự; và hiển thị sự thắng lợi của Ngài giữa thiên hạ (Cô-lô-se 2:14,15). Dù cho trái đất này bây giờ thuộc trở về Đức Chúa Jê-sus, Xa-tăng vẫn tìm cách dành giữ quyền điều khiển bằng cách cưỡng đoạt. Giống như khi Đức Chúa Trời loại bỏ quyền cai trị dân Y-sơ-ra-ên của vua Sau-lơ, và sai tiên tri Sa-mu-ên xức dầu lập Đa-vít làm vua, Sau-lơ gắng sức nắm giữ những gì mà không còn thuộc về ông nữa, và tìm cách săn đuổi Đa-vít. Cũng vậy, Xa-tăng cũng tìm cách nắm giữ những gì mà không còn thuộc về nó.

Chúa Jêsus cũng có cách tranh thủ thế giới này, nhưng Chúa không cưỡng đoạt. Chúa lôi kéo loài người vào nước của Ngài bởi tình thương của Ngài. Cuộc chiến đấu tranh dành sự điều khiển loài người tiếp tục. Xa-tăng dùng sức mạnh và áp lực khủng khiếp để nắm giữ loài người ở lại phe phái của nó. Chúa Jêsus dùng tình thương dịu dàng, thúc dục loài người qui phục cuộc đời mình cho Ngài.

Khi bạn cầu thay cho người khác, bạn xông vào trận chiến ác liệt nhất. Cầu nguyện này trở thành công việc dốc sức, tại vì bạn vật lộn với sức mạnh của tối tăm và địa ngục. Bạn công kích đồn lũy của thù địch bằng cầu nguyện. Bạn sẽ thấy được sự kìm kẹp của sức mạnh Xa-tăng trong cuộc đời của những người xung quanh mình. Do cầu nguyện mà bạn có thể tiến tới và phá huỷ sự nắm giữ của kẻ thù trong cuộc đời của họ - để họ thoát khỏi quyền lực đã giam giữ họ.

Loại cầu nguyện này - tranh đấu bằng cầu nguyện trong tâm thần trở thành công việc kiệt sức. Bạn sẽ bắt đầu hiểu được tại sao Phao-lô nói Ê-pháp-ra "chiến đấu không thôi trong khi cầu nguyện". Hiểu biết được cầu nguyện là nhân tố định đoạt sự thắng bại của cuộc chiến sẽ đem lại cho bạn niềm vinh dự.

Xa-tăng là một kẻ thù rất ngoan cố và đấu tranh dai dẳng, chỉ nhường lại khi nó đã thua. Bởi vậy, cầu nguyện của bạn phải thật rõ ràng. Những lời cầu nguyện mơ hồ, tổng quát như: "Chúa ơi, xin cứu thế gian này" không có động đến nó chút nào. Nhưng khi bạn trình trước mặt Chúa cho một cá nhân nào và dành người này cho Chúa Jêsus, là bạn cầu nguyện một cách rõ ràng, và Xa-tăng bắt buộc phải nhường bước.

"Lại Chúa, bạn của con, John, đang bị quyền lực của Xa-tăng ràng buộc. Cuộc đời của ông ấy bị tiêu tan và bóp méo. Con nhân danh Chúa Jêsus Christ và sự thắng lợi trên thập tự giá của Đấng Christ mà chống lại công việc của Xa-tăng. Con xin Cha giải thoát John khỏi quyền lực của Xa-tăng mà hiện giờ đang nắm giữ ông. Xin giải phóng ông từ giờ phút này, để ông có thể biết được tình

thương của Chúa Jêsus Christ. Chúa ơi, xin Thánh Linh của Chúa nói chuyện trong lòng ông, và dứt khoát công việc của Xa-tăng mà hiện đang trói buộc và che mắt ông. Cầu nguyện như vậy thì chúng ta sẽ cứu người khỏi cạm bẫy của ma quỷ đang giam cầm người.

Hãy biết rằng Xa-tăng rất dai dẳng. Ngay cả khi bạn thấy được công hiệu, bạn phải tiếp tục cầu nguyện để giữ vững được đất đai mà bạn đã chiếm được. Khi bạn vừa thắng, Xa-tăng sẽ quay đầu lại và phản công. Cho nên cầu nguyện của bạn phải dai dẳng. Chúng ta phải giữ vững đất đai mà Chúng ta lấy lại từ kẻ thù bằng sự cầu nguyện. Nhiều khi chúng ta bắt đầu thấy sự thắng lợi trong cuộc đời của người mà chúng ta cầu nguyện thay - thí dụ người đó tin Chúa và bắt đầu đọc Kinh Thánh, chúng ta thường phạm lỗi lầm rất nặng vì chúng ta ngừng cầu nguyện cho họ. Cái hạt giống chưa có thì giờ mọc rễ thì bị kẻ thù lấy đi. Chúng ta cần phải tiếp tục cầu nguyện lâu dài ngay khi chúng ta bắt đầu thấy sự thắng lợi.

Thực ra Xa-tăng đã bị đánh bại. Trong lúc chúng ta đi ra đánh trận, kết quả của cuộc chiến đã được xác định. Chúa Jêsus đã chiến thắng Xa-tăng; bởi vậy khi chúng ta nhờ quyền năng và uy quyền của Chúa Jêsus mà chống lại Xa-tăng, nó phải nhường bộ. Cứ rao sự thắng lợi của Chúa Jêsus để lật đổ đồn lũy của nó bằng vũ khí mạnh mẽ của sự cầu nguyện để giải phóng những người mà chúng ta cầu nguyện thay cho.

Chúa đã cho con cái yếu nhất của Ngài cái đặc quyền cầu nguyện. Đó là một đặc quyền mà mọi người Cơ-đốc nhân có thể sử dụng. Bạn không cần phải là người thuộc linh không lồ mới đánh được cuộc chiến tranh thuộc linh. Và bạn không cần phải sợ hãi khi ra trận, bởi vì Chúa đã thắng kẻ thù rồi.

Xa-tăng biết rằng cầu nguyện sẽ định đoạt sự thất bại của nó. Nó sẽ ngăn cản bạn cầu nguyện nhiều hơn tất cả những gì bạn làm. Có khi, nó còn khuyến khích bạn làm

việc gì khác cho Chúa, tại vì nó biết những công việc đó sẽ không có kết quả.

Khi bạn bắt đầu quỳ xuống cầu nguyện thì sẽ có nhiều sự bối rối xảy ra. Hoặc điện thoại sẽ reo, hoặc có người kêu cửa. Hoặc là bạn thỉnh linh nghĩ tới những công việc mà cần phải làm. Thường thường khi tôi cầu nguyện tôi mang theo một tập giấy nhỏ để tôi có thể ghi xuống những công việc đã quên đi mà nhớ lại cần phải chăm sóc lập tức. Nếu không thì tôi muốn đứng dậy làm ngay. Xa-tăng sẽ làm đủ cách để ngăn cản bạn cầu nguyện.

Cầu nguyện thay cho người khác là một công việc rất là nặng nhọc. Đó là cuộc chiến tranh mãnh liệt với Xa-tăng. Nhưng đó là nhân tố định đoạt kết quả của cuộc chiến, bởi vậy Xa-tăng hết sức cản trở.

Giả sử bạn đang đi trong một đường hẻm tối tăm và có người thỉnh linh phóng ra vật lộn với bạn. Nếu người đó dùng một con dao, tự nhiên sự xung đột này sẽ tập trung vào sự điều khiển của con dao. Lúc đó bạn không còn chỉ muốn đâm nó ngay cái mũi, mà bạn muốn chộp tay nó và giật con dao ra khỏi tay nó, tại vì bạn biết con dao này là nhân tố quyết định cuộc chiến đấu này.

Xa-tăng biết rằng cầu nguyện đem tới sự thắng lợi cho bạn và thất bại cho nó. Nó biết cầu nguyện là nhân tố quyết định thắng bại của chiến tranh thuộc linh. Đó là lý do tại sao nó tập trung tất cả phương kế để chống lại sự cầu nguyện. Nó sẽ làm mọi cách để làm xáo trộn thì giờ cầu nguyện của bạn để cản trở bạn cầu nguyện.

Sự kiên trì

Nếu cầu nguyện của bạn không được trả lời lập tức, đừng bỏ cuộc! Phao-Lô nói rằng Ê-pháp-ra "vì anh em chiến đấu không thôi trong khi cầu nguyện" (Cô-lô-se 4:12). Tôi không tin rằng cầu nguyện của Ê-pháp-ra như vậy: "Oi, Chúa ơi, xin ban phúc cho hội thánh Cô-lô-se, nhân danh Chúa Jêsus Christ, a-men." Đúng hơn, Ê-pháp-ra sốt sắng theo đuổi Chúa, cầu nguyện mỗi ngày cho sự

tốt lành và phúc lợi của hội thánh. "Lòng sốt sắng cầu nguyện thật có linh nghiệm nhiều" (Gia-cơ 5:16).

Đôi khi chúng ta bỏ cuộc quá sớm. Mọi khi Xa-tăng bắt đầu thua trận, nó sẽ liều mạng nhào tới một lần cuối cùng. Thường thường lúc đó là khi chúng ta mệt mỏi và bỏ cuộc, không biết rằng còn một chút nữa là chúng ta sẽ thắng.

Trong cuốn sách "*Làm sao tranh thủ tình bạn và thu phục được lòng mọi người*" tác giả Carnigie kể lại câu chuyện của ông Darby, một người môi giới bảo hiểm giàu có ở miền đông nước Mỹ. Lúc đó nhiều người tìm được vàng mà làm giàu, Darby cũng đi tới Colorado để thăm dò tìm vàng. Ông khám phá ra một mạch vàng dồi dào ở Rockies. Ông trở về miền Đông để thuyết phục bạn của ông để đầu tư khai mỏ. Họ thành lập một công ty, và mua rất nhiều máy móc để khai thác mỏ vàng dồi dào này ở Colorado.

Vào khoảng lúc công ty này trả hết nợ, mạch vàng cạn. Máy người này tiếp tục đào đến khi họ mắc nợ trở lại. Rốt cuộc Darby chán nản và quyết định ngưng đào. Ông bán lại một vài trăm đồng cái mỏ và tất cả máy móc cho một người buôn bán đồ hư bỏ ở Denver, rồi ông đi về tiểu ban của ông.

Người buôn bán đồ hư bỏ muốn một nhà địa chất để nghiên cứu cái mỏ và vùng xung quanh. Nhà địa chất trở về với biên bản nói rằng: "Nếu ông đào thêm ba thước từ chỗ ông Darby ngừng lại, thì sẽ có một mạch vàng nữa." Ông buôn bán đồ hư bỏ sao này trở thành chủ mỏ giàu nhất trong tiểu ban ở Colorado. Chỉ ba thước mà thôi! Tôi tự hỏi không biết bao nhiêu lần chúng ta cũng như ông Darby, ngưng lại chỉ ba thước trước sự thắng lợi.

Nhận những điều hứa của Chúa

Có nhiều lời hứa về sự cầu nguyện rất là xuất sắc mà Chúa Jêsus đã cho chúng ta.

"Quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ điều gì mà các ngươi buộc ở dưới đất thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà các ngươi mở ở dưới đất thì cũng sẽ mở ở trên trời... nếu hai người trong các ngươi thuận nhau ở dưới đất mà cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời sẽ cho họ" (Ma-thi-ơ 18:18-19)

Số người: hai, nơi: ở dưới đất, phạm vi: bất cứ việc gì. *"Cha ta ở trên trời sẽ cho họ"*. Đây là một điều hứa thật rộng rãi và vẻ vang!

Chúa Jêsus cũng có hứa rằng:

"Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời. Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai sẽ biểu hòn núi này rằng: Phải cất mình lên, và quăng xuống biển, nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho. Bởi vậy ta nói cùng các ngươi: Mọi điều các ngươi xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các ngươi" (Mác 11:22-24).

Thật là một điều hứa quá hay! Còn nữa, Chúa Jêsus phán rằng:

"Các ngươi nhơn danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các ngươi nhơn danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho" (Giăng 14:13-14).

Bất cứ điều gì!

Một điều hứa nữa: *"Ví bằng các ngươi cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó" (Giăng 15:7.)* Hơn nữa, *"Điều chi các ngươi sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhơn danh ta mà ban cho các ngươi. Đến bây giờ, các ngươi chưa từng nhơn danh ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi [ở đây, chữ Hy-lạp là "yêu cầu" một cách mạnh mẽ], các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng các ngươi được trọn vẹn" (Giăng 16:23-24).* Đức Chúa Trời

thiết tha khẩn cầu bạn cầu xin Ngài bất cứ điều gì, và Ngài hứa sẽ ban cho.

Những điều hứa về cầu nguyện này sâu rộng vô cùng. Nhưng Những điều hứa này là cho ai? Ở đây Chúa Jêsus không phải nói với tất cả mọi người. Trong mỗi trường hợp trên, Chúa Jêsus đều nói với môn đồ của Ngài.

Người nào có đủ điều kiện làm môn đồ của Chúa? Chúa Jêsus nói: *"Nếu ai muốn theo ta, thì phải liêu mình, vác thập tự giá mình mà theo ta"* (Ma-thi-ơ 16:24). Người nào liêu mình, vác thập tự giá mình mà theo Chúa thì có thể khai nhận những điều hứa này. Tất cả những gì người cầu xin, ao ước, mong muốn đều được Chúa ban cho.

Nhưng tại vì người môn đồ theo Chúa đã từ chối mình theo xác thịt, khi họ đã vác thập tự giá theo Chúa, họ không còn đeo đuổi sự vinh hiển của mình nữa mà coi mình đã chết với Chúa. Bây giờ họ chỉ muốn những điều Chúa muốn và hoàn toàn uỷ nhiệm cuộc đời và khát vọng của họ cho Chúa Jêsus. Trọng điểm của cầu nguyện luôn luôn là, *"Tuy thế, không theo ý muốn con, mà theo ý muốn Cha"*

Chỉ khi nào bạn đã từ chối mình, vác thập tự giá mình và theo Chúa, bạn mới có quyền khai nhận những điều hứa về cầu nguyện mạnh mẽ này.

Khi Chúa không nhận lời

Đôi khi Chúa không đáp lại chúng ta những điều chúng ta cầu xin khi Chúa có ý định cao hơn.

Môi-se xin Đức Chúa Trời cho ông đi vào Ca-na-an, Đức Chúa Trời nói "Không. Vì lợi ích của dân Y-sơ-ra-ên, người không được đi vào xứ mà ta đã hứa cho. Tại người không có tin đến ta, đặng tôn ta nên thánh trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, vì có đó dân Y-sơ-ra-ên phải học bài học phục tùng". Môi-se, người thuộc linh khổng lồ, từng

nói chuyện trước mặt Chúa, mà không được đi vào xứ Ca-na-an (Dân-số-ký 20:7-12).

Từ đó trong suốt các thế kỷ, cha mẹ dạy dỗ con cái về sự câu chuyện của Môi-se, - 'một người đầy tớ của Đức Chúa Trời, được Chúa sai đi đến Pha-ra-ôn, để dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ai-cập và đi vào xứ mà Đức Chúa Trời đã hứa cho. Khi Môi-se giơ tay ra, nước Biển-đỏ phân rẽ. Đức Chúa Trời gọi Môi-se lên núi để nhận lấy lời phán và luật lệ của Chúa ở giữa sấm vang chớp nhoáng và lửa. Vì hầu chuyện với chúa, da mặt Môi-se sáng rực và phải lấy lúp (khăn) che mặt mình'. Rồi với giọng thì thầm nói, 'nhưng Môi-se không được đi vào xứ Ca-na-an vì coi Môi-se không phục tùng Chúa'. Đức Chúa Trời không nhận lời cầu nguyện của Môi-se để dạy thế hệ sau này một bài học về sự phục tùng tuyệt đối.

Phao-lô nói tới cái gai trong mình: "*Đã ba lần tôi cầu nguyện Chúa cho nó lìa xa tôi.*" Nhưng Chúa không giải cứu ông. Sao vậy? Chúa đã ban cho Phao-lô đầy dẫy khái thị, cho nên cái gai trong thịt ông là cần thiết để cho ông khiêm nhường. "*Một cái giằm xóc vào thịt tôi, tức là qui sứ của Sa-tan, để hành hạ tôi, và làm cho tôi đừng kiêu ngạo.*" Phao-lô nói: "*Vậy, tôi sẽ rất vui lòng khoe mình về sự yếu đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi*" (2 Cô-rinh-tô 12:7-10). Thực ra, Phao-lô học được bài học vui mừng trong Chúa dầu cho có gai trong thịt, vì ông thấy được sức mạnh to lớn của Đức Chúa Trời trong sự yếu đuối của ông.

Về sự cầu nguyện của Chúa Jêsus mà không được Cha nhận lời, Kinh Thánh nói, dầu cho Chúa cầu nguyện ba lần: "*Cha ơi! nếu có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con*" (Ma-thi-ơ 26:39), Chúa uống cạn chén này. Tại sao? Tại vì Đức Chúa Trời muốn ban sự cứu rỗi cho mọi người chúng ta. Hãy chú ý điểm này, tuy rằng Chúa Jêsus cầu xin Cha, Chúa nói thêm một câu rất quan trọng cho mỗi lời cầu nguyện: "*Dầu vậy, xin ý Cha được nên, chớ không theo ý tôi!*" (Lu-ca 22:42). Đây là cái bí quyết của sự phục tùng trong sự cầu nguyện: "*Chúa ơi, đây là ý muốn của con, ước ao của con. Tuy vậy, chớ theo ý con, mà*

xin ý Cha được thành tựu". Không có gì mà tốt hơn này cả! Tại vì mục đích chính của sự cầu nguyện không bao giờ là làm trọn ý muốn của mình, mà là ý muốn của Chúa.

Lời cầu nguyện không hiệu lực

Nhiều lời cầu nguyện hầu như không có tác động, không có kết quả. Những lời cầu nguyện này cũng đi lên, nhưng không thấy có gì đi xuống. Mà chúng ta biết rằng Chúa nhận lời cầu nguyện! tại vì đó là sức thúc đẩy của mọi sự cầu nguyện; nếu Chúa không bao giờ nhận lời thì không có ai cầu nguyện nữa. Nhưng tại sao có nhiều sự cầu nguyện mà không có hiệu quả?

Một vài vấn đề có thể gây trở ngại cho sự cầu nguyện. Trước nhất, nếu bạn còn nuôi dưỡng tội lỗi trong lòng, cầu nguyện của bạn sẽ bị cản trở. Ê-sai nói rõ: *"Này, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa"* (Ê-sai 59:1-2).

Nhiều lần khi cầu nguyện của tôi không được nhận lời, tôi hay trách mồm Chúa. Nhưng thực sự là lỗi của tôi; tại vì có tội lỗi trong lòng tôi. Đa-vít nói rằng: *"Nếu lòng tôi có chú về tội ác, Chúa chẳng nghe tôi"* (Thi-thiên 66:18).

Tội lỗi, như Ê-sai đã nói, làm gián đoạn sự liên lạc với Chúa, giống như cắt đứt đường dây điện thoại. Bạn cứ quay số, nói một cách hùng hồn, và trình bày những lý lẽ đủ sức thuyết phục. Nhưng mà bạn đã cắt đường dây rồi; những lời này chỉ đi xuống dưới đất mà không tới đâu hết.

Nhiều người nói, "Tôi biết rằng tôi không có sống một cuộc đời đúng đắn, nhưng tôi vẫn cầu nguyện". Đó là họ tự lừa gạt mình, cầu nguyện của họ không có giá trị. Quan hệ giữa họ với Chúa đã bị cắt đứt bởi tội lỗi

trong cuộc sống của họ. Những tội lỗi đã chia rẽ họ với Chúa.

Nguyên do thứ hai mà làm cho cầu nguyện mất hiệu lực là không có lòng tha thứ. Chúa Jêsus dạy rất nhiều bài học về sự tha thứ. Khi Chúa Jêsus dạy bài cầu nguyện gương mẫu, Chúa nhấn mạnh một điểm: nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các người cũng sẽ không tha lỗi cho các người" (Ma-thi-ơ 6:15). Lòng tha thứ rất là quan trọng, tại vì cầu nguyện của bạn không thể nào đi tới Đức Chúa Trời trong khi bạn đang oán giận anh chị em nào đó.

Sự cầu nguyện vô hiệu lực cũng có thể gây bởi động cơ ích kỷ. Gia-cơ nói: "*Anh em chẳng được chi, vì không cầu xin*" (Gia-cơ 4:2). Đúng! Trong nhiều trường hợp bạn không có là tại vì bạn không cầu xin. Có nhiều lần tôi nghe người ta kể những điều phiền muộn thâm thiết, tôi hỏi: "Bạn có cầu nguyện chưa?" "Ờ..., chưa". Trước nhất là phải cầu nguyện! Bạn không có tại vì bạn không xin.

Rồi Gia-cơ nói tiếp, "*Anh em cầu xin mà không nhận lãnh được, ...*" - điều khó khăn là ở chỗ này - "*vì cầu xin trái lẽ, để dùng trong tư dục mình*" (Gia-ơ 4:3). Trường hợp này xảy ra quá nhiều.

Khi tôi đang học trung học, tôi cầu xin Chúa cho tôi chiếc xe đẹp '36 Ford' chế tạo. Oi, tôi thèm muốn chiếc xe đó biết bao! Tôi kể cho Chúa nghe những điều tốt mà tôi sẽ làm cho Chúa - thí dụ như đưa tất cả các trẻ em đi trường Chủ nhật - nếu Chúa chịu cho tôi chiếc xe đó. Rõ ràng quá rồi, Chúa làm sao không hiểu được?

Nhưng tôi không được chiếc xe đó, và tôi biết tại sao. Chúa thấy được trong đầu óc tôi đang tưởng tượng lái chiếc xe chạy vòng quanh trong trường, để cho những cô gái đẹp để ý. Chúa biết chiếc xe '36 Ford' chế tạo sẽ làm tôi kiêu hãnh. Cho nên Chúa cho tôi chiếc xe khác, hiệu Model-A.

Nhiều lời cầu nguyện của chúng ta chỉ chú trọng tới chính mình. Như tôi đã nói, tôi có những nhu cầu mà Chúa muốn cung cấp. Tôi nên cầu xin những điều đó. Nhưng mà tôi phải cẩn thận đừng để cho lợi ích của tôi trở thành động cơ trong mọi sự cầu nguyện.

Ý kiến hữu dụng

Tôi thấy có một vài quy tắc rất có hiệu quả. Trước nhất, cầu nguyện theo ý Chúa. Như thế nào? Từ Lời của Chúa mà tìm hiểu ý Chúa. Chúa đã bày tỏ ý định, mục đích, và kế hoạch của Chúa trong Kinh Thánh. Hãy dành chỗ cho Lời Kinh Thánh trong lời cầu nguyện. Thường thường khi cầu nguyện chúng ta nói hết một mình từ đầu đến cuối. Nhưng mà như vậy thì không phải là giao thông với Chúa. Giao thông là đối thoại - nói và lắng tai nghe khi Chúa nói với chúng ta qua Lời của Chúa.

Kể cho Chúa nghe những nhu cầu của bạn và của những người xung quanh. Bày tỏ những gì bạn thấy, cảm thụ, và ao ước. Rồi tìm hiểu ý Chúa trong Lời của Chúa, và Chúa sẽ nói chuyện với bạn. Chúa sẽ hướng dẫn bạn, trình bày cho bạn thấy ý của Chúa và kế hoạch của Chúa trong cuộc đời của bạn.

Rồi, đến với Ngài một lần nữa: "Lại Chúa, lời cầu nguyện của con phù hợp với Lời của Chúa. Con thấy rằng Chúa muốn cho con những điều này, cho nên con nhân danh Chúa Jêsus Christ mà cầu xin". Hãy lắng tai nghe khi Chúa nói chuyện với chúng ta bởi Thánh Linh của Chúa. Trong Sáng-Thế-Ký 32, khi Gia-Cốp nghe rằng anh mình Ê-sau, trước đó đã từng thề nguyện sẽ giết mình, hiện bây giờ đang đem bốn trăm người đến để gặp mình, Gia-cốp rất sợ hãi, bèn cầu nguyện nhắc lại Chúa về lời hứa của Ngài: "*Hỡi Đức Chúa Trời của tổ phụ Áp-ra-hem tôi... Ngài có phán dạy tôi rằng: Hãy trở về xứ ngươi và nơi bà con ngươi, rồi ta sẽ làm ơn cho ngươi!*" (Sáng-thế-ký 32:9). Gia-Cốp căn cứ vào lời của Chúa mà cầu nguyện.

Cầu nguyện là nói chuyện với Cha trên trời bởi danh của Đức Chúa Jêsus. Thực ra, chúng ta không có quyền mà nói thẳng với Đức Chúa Trời. Không có cách nào mà chúng ta có được đặc quyền này. Chỉ có một cách duy nhất để hội kiến với Cha là xuyên qua Đức Chúa Jêsus. Chúa Jêsus nói rằng: *"Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha"* (Giăng 14:6).

Hãy xin Cha về sự nhu cầu của chúng ta, nhưng phải nhân danh Chúa Jêsus Christ mà xin. Chỉ có xuyên qua Chúa Jêsus mà chúng ta được quyền đi đến Cha, trình bày với Cha, và được tiếp nhận. Khi chúng ta gõ cửa, dùng danh của Chúa Jêsus. Nếu mà tôi gọi rằng: "Lại Cha, Chuck đây, xin cho con nói chuyện với Cha."

Thì đương nhiên Đức Chúa Trời sẽ trả lời, "Chuck là ai, mày có quyền gì mà gõ cửa ta?"

Nhưng nếu tôi nói rằng: "Cha ơi, Chuck đây, con nhân danh Chúa Jêsus Christ mà đến." Thì Đức Chúa Trời sẽ vui lòng mà trả lời, "Rất tốt, con đi vào".

Cách Sử Dụng Vũ khí

Cầu nguyện đem đến nhiều sự thắng lợi hơn bởi tất cả những cách khác. Nhưng rất tiếc là trong khi Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một vũ khí hùng mạnh như vậy, chúng ta vẫn còn bị đánh bại luôn luôn. Nguyên do chánh là, mặc dù chúng ta có vũ khí này, chúng ta ít khi sử dụng tới.

Chúng ta, cũng như một số Cơ Đốc nhân, luôn luôn cảm thấy cần phải biện hộ cho vũ khí của mình. Thí dụ, khi người đời cãi lẽ chống lại Kinh Thánh, thì chúng ta sẵn sàng biện hộ. Thực ra, Kinh Thánh là một vũ khí hùng mạnh, gươm hai lưỡi. Chúng ta không cần phải biện hộ cho nó, chỉ cần sử dụng nó. Nếu chúng ta ở trong một cuộc đọ kiếm tay đôi, chúng ta đâu có nói: "Coi chừng, kiếm này bén nhất thiên hạ, đã được mài thành một lưỡi kiếm cao siêu." Không cần biện hộ, chỉ cần sử dụng!

Chúng ta cũng thích thảo luận về vũ khí cầu nguyện. Đừng thảo luận, cứ cầu nguyện. Hãy sử dụng vũ khí mà Đức Chúa Trời đã ban cho để chiến thắng kẻ thù.

2. Mục đích của Cầu Nguyện

Chúng ta rất cần cầu nguyện! Không cần bàn luận về nó, không cần hội nghị về nó, mà phải thực sự thi hành cái đặc quyền của sự cầu nguyện.

Ông Phao-lô nói rằng, *"Phải bền đỗ và tinh thức trong sự cầu nguyện"* (Cô-Lô-Se 4:2) Nghĩa là phải cầu nguyện một cách kiên trì, bền bỉ, thường xuyên, không dứt, và không dao động.

Vì sao mà cần phải cầu nguyện một cách kiên trì? Một số người nói rằng cầu nguyện cho cùng một nhu cầu mà nhiều hơn một lần là thiếu lòng tin. Tuy vậy, Chúa Jêsus trong Ghết-sê-ma-nê cầu nguyện ba lần, với lời giống nhau. (Ma-Thi-Ơ 26:39-44)

Ông Phao-lô cũng vậy, khi nói về cái gai trong thịt mình, *"Đã ba lần tôi cầu nguyện Chúa cho nó lìa xa tôi"* (2 Cô-rin-tô 12:8).

Chúa Jêsus dùng hai thí dụ để dạy dỗ môn đồ phải cầu nguyện kiên trì. Trong thí dụ thứ nhất, Chúa phán rằng *"Phải cầu nguyện luôn, chớ hề mỏi mệt"* (Lu-ca 18:1). Tiếp theo đó, Chúa nói một câu chuyện về ông quan án cứng lòng và bà góa phụ kiên quyết. Bà đến thưa ông quan rằng: *"Xin xét lẽ công bình cho tôi về kẻ nghịch cùng tôi"*

Mặc dù ông tòa này không kính sợ Đức Chúa Trời, không vị nể ai hết, song vì đờn bà góa này nài nỉ mỗi ngày, ông sẽ xét lẽ công bình cho bà, để bà không tới mãi mà làm nhức đầu ông. Chúa phán thêm rằng: *"Có lẽ nào Đức Chúa Trời chẳng xét lẽ công bình cho những người đã"*

được chọn, là kẻ đêm ngày kêu xin Ngài, mà lại chậm chạp đến cứu họ sao!” (Lu-ca 18:2-8)

Ban đầu tôi cảm thấy khó chịu, tại sao Chúa Jêsus so sánh ông tòa không chính đáng với Đức Chúa Trời chính nghĩa. Thực ra câu chuyện này bày tỏ một sự đối chiếu rất sâu rộng. Nếu mà ông tòa ác còn có thể thuyết phục được bởi sự kiên nhẫn của bà góa phụ, không lẽ nào Đức Chúa Trời công nghĩa và Cha yêu thương của chúng ta không xét lẽ công bình cho kẻ kêu gọi Ngài một cách mau chóng hơn?

Trong thí dụ thứ hai về sự kiên trì trong sự cầu nguyện, Chúa kể câu chuyện của một người có bạn đến thăm nửa đêm mà không có gì để đãi bạn. Người đi đến nhà bên cạnh gõ cửa và xin mượn ba cái bánh.

Người trong nhà trả lời rằng: 'Đừng khuấy rối tôi, cửa đóng rồi, con cái và tôi đã đi ngủ, không dậy được mà lấy bánh cho anh'. Dầu người ấy không chịu dậy cho bánh vì là bạn mình, nhưng vì có người kia nài nỉ, sẽ dậy và cho người đủ sự cần dùng. (Lu-ca 11:5-10)

Bây giờ chúng ta đã thấy Kinh Thánh dạy sự kiên trì trong sự cầu nguyện. Nhưng có phải là chúng ta dùng cầu nguyện để thúc dục Đức Chúa Trời làm theo ý mình không? Có phải Đức Chúa Trời không sẵn lòng trả lời, mà cần phải chúng ta bắt buộc Chúa nhượng bộ bằng cách nài nỉ và khuấy rối Chúa không? Lẽ dĩ nhiên là không!

Tôi tin chắc rằng cầu nguyện không thể thay đổi ý Chúa - mặc dù chúng ta cầu nguyện một cách nồng nhiệt, khóc lóc, ngày này qua ngày kia. Tại vì Đức Chúa Trời thương yêu chúng ta, sẽ không cho chúng ta những điều gì có hại và có thể tiêu diệt chúng ta, bắt chấp chúng ta cầu xin khóc lóc thảm thiết tới đâu.

Cầu nguyện không thể thay đổi ý Chúa, nhưng có thể thay đổi hành động của Chúa.

Chúa Jêsus nói rằng: "Cha các người biết các người cần sự gì trước khi chưa xin Ngài" (Ma-thi-ơ 6:8) Cầu nguyện không phải là báo cho Chúa biết tình trạng của mình, tại vì Chúa biết hết nhu cầu của mình ngay cả trước khi mình cầu xin Chúa. Nhưng cầu nguyện mở đường cho Chúa có dịp làm những điều Chúa muốn, mà chưa làm, vì không muốn vi phạm đến ý chí tự do của chúng ta.

Trong Giăng 15:16 Chúa Jêsus phán với môn đồ:

"Chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhơn danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người.

Lưu ý câu này, "Ngài sẽ ban cho các người". Đức Chúa Trời biết sự cần dùng của chúng ta và muốn thoả mãn các nhu cầu này. Cầu nguyện mở đường cho Chúa thực hành ước muốn này. Cầu nguyện cũng như là cho Chúa sự đồng ý để Chúa làm việc trong đời sống chúng ta. Chúa ban cho chúng ta một ý chí tự do, và Chúa sẽ không vi phạm ý chí tự do của chúng ta. Bởi vậy, chúng ta cần phải xin mới nhận được.

Đức Chúa Trời đã biết trong một năm nay tôi sẽ cần gì. Chúa biết trước hết tất cả các nhu cầu của tôi. Tôi cũng không biết tôi sẽ cần gì trong vòng một tháng. Nếu Chúa bây giờ cho hết những gì tôi cần dùng trong một năm, rất có thể tôi không sử dụng đó theo như ý Chúa muốn.

Thành ra, khi tôi biết được sự nhu cầu của tôi, tôi kêu xin Chúa, "Xin Chúa bây giờ giúp đỡ con và thoả mãn cho con nhu cầu này." Tuy nhiên giờ phút này tôi mới nhận thấy vấn đề của tôi, Chúa lúc nào cũng biết. Bây giờ khi tôi xin Chúa giúp, Chúa sẽ tự nguyện cho tôi, tại vì bây giờ tôi sẽ sử dụng đó như ý Chúa đã muốn.

Thì Giờ của Chúa

Đôi khi, cầu nguyện của chúng ta được nhận lời ngay trong khi chúng tôi đang nói ra. Áp-ra-ham cho đầy tớ Ê-li-ê-se một nhiệm vụ: đi ra kiếm một người vợ cho Y-sác. Khi Ê-li-ê-se đi đến một giếng nào đó, ông cầu nguyện rằng, "Xin Chúa khiến một cô gái trẻ tới đây xách nước; và khi con xin cô cho nước uống, mà cô nói, 'Hãy uống đi, rồi tôi sẽ cho các lạc đà người uống nữa', để cô ấy là chính người mà Chúa đã định cho Y-sác."

Trong khi người đầy tớ chưa dứt lời, một cô gái trẻ đi tới giếng đó xách nước. Ông nói với cô, "Xin hãy cho tôi uống một hộp nước." Cô lật đặt đỡ bình xuống tay và cho ông uống, rồi nói tiếp rằng: "Tôi cũng sẽ xách cho mấy con lạc đà chúa uống nữa." Và cô chạy xuống giếng xách nước thêm cho hết thấy các con lạc đà uống. (Sáng-thể-ký 24:1-20)

Đây là một trong những trường hợp rung cảm. Ngay khi lời cầu nguyện vừa thoát ra khỏi lòng mình, Chúa nhận lời tức thời.

Cũng có trường hợp khi chúng ta cầu nguyện cho một điều nào đó đã nhiều năm rồi mà chưa được nhận lời.

Tại sao cầu nguyện này được nhận lời tất thời, mà cầu nguyện kia dường như bị chậm trễ? Tại sao có khi chúng ta cầu nguyện, người này được chữa lành, mà người kia lại chết đi?

Trước nhất, điều này chứng tỏ chúng ta không điều khiển được tình thế. Chúa điều khiển tất cả mọi sự, và Chúa xử sự theo ý định của Ngài. Đừng bao giờ nghĩ rằng có thể dùng cầu nguyện để thay đổi ý Chúa.

Nhiều người tưởng rằng có thể dùng cầu nguyện mà thay đổi ý kiến, và ý định của Chúa, để đạt đến mục đích của mình; khái niệm này rất là sai lầm. Mục đích đúng đắn

của sự cầu nguyện là để ý Chúa được thực hiện - mở đường cho Chúa hoàn thành những điều Chúa muốn làm.

Ở đây chúng ta có thể kết luận rằng sự cầu nguyện chung thật bắt đầu từ trong lòng của Chúa. Chúa cho chúng ta biết ý định, ao ước, và mong muốn của Ngài, và chúng ta cầu nguyện dâng nó trở lại cho Chúa, vậy thì chu kỳ được hoàn thành trọn vẹn. Nếu chúng ta cầu nguyện bằng thái độ này, thì chúng ta hoà hợp với ý Chúa. Trong 1 Giăng 5:14,15,

"Đây là điều chúng ta dạn dĩ ở trước mặt Chúa, nếu chúng ta theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta. Nếu chúng ta biết không cứ mình xin điều gì, Ngài cũng nghe chúng ta, thì chúng ta biết mình đã nhận lãnh điều mình xin Ngài".

Thực ra, cầu nguyện thỉnh thoảng thay đổi lòng tôi. Nhiều lần khi tôi đang cầu nguyện, Chúa nói chuyện với tôi, bày tỏ kế hoạch của Chúa. Kế hoạch của Chúa lúc nào cũng cao hơn kế hoạch của tôi. Cũng trong khi đang cầu nguyện Chúa trình bày những điều ngu muội mà tôi đòi hỏi, có khi còn đòi cấp bách. Thành ra tôi trả lời, "Cám ơn Chúa, trong vòng năm năm vừa rồi Chúa không có nhận lời." Chúa lúc nào cũng biết cái gì sẽ tốt cho tôi! Bây giờ khi tôi quay lại nhìn quá khứ, tôi cám ơn Chúa về những sự cầu nguyện Chúa không nhận lời cũng như những cầu nguyện đã được nhận lời.

Chúa có kế hoạch cho trái đất này, và Chúa đã chọn loài người làm công cụ để hoàn thành công việc của Chúa. Có người nói rằng Chúa phải nhờ loài người mới làm việc được. Sai lầm! Chúa chọn lựa sử dụng loài người. Chúa có thể làm việc bằng bất cứ cách nào tùy theo ý Chúa. Chúa không bị giới hạn. Dù là chúng ta thất bại, Chúa cũng không thất bại. Có khi Chúa cũng dùng thiên sứ để làm việc cho Chúa trên trái đất; sự huỷ diệt của thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ là một thí dụ .

Chúng ta không được trách móc bất cứ người nào làm trở ngại công việc của Chúa. Có khi chúng ta nghe nói, "Nếu

bạn không giúp công việc của Chúa, kế hoạch của Chúa sẽ không thành công, và bạn phải chịu trách nhiệm! Bạn phải đứng trước mặt Chúa mà bị xét xử!" Nói vậy là sai. Chúa có thể đạt tới mục đích của Chúa bằng bất cứ cách nào.

Chúa chọn lựa bạn để bạn có cơ hội kinh nghiệm được niềm vui trong sự đồng công với Chúa. Rồi, khi bắt đầu có kết quả, Chúa thưởng cho bạn dường như đó là thành quả của bạn. Khi bạn lên tới thiên đàng, bạn cũng sẽ được hưởng phần thưởng của những thành tựu này, mặc dù đó là chính Chúa làm hết tất cả.

Khi sắc lệnh của vua A-suê-ru đe dọa sự tuyệt diệt dân Giu-đa, Mạc-đô-che nói với Ê-xơ-tê, "Nếu ngươi làm thình trong lúc này, dân Giu-đa hẳn sẽ được tiếp trợ và giải cứu bởi cách khác, còn ngươi và nhà cha ngươi đều sẽ bị hu mất" (Ê-xơ-tê 4:14). Mạc-đô-che cảnh cáo Ê-xơ-tê đừng tưởng rằng bà sẽ được yên ở trong cung vua; khi dân Giu-đa bị tiêu diệt, bà cũng không thoát khỏi.

Cũng vậy, nếu bạn không thi hành ý Chúa, cứu rỗi sẽ đến bởi cách khác. Bạn sẽ mất phước hạnh và phần thưởng của sự đồng công với Chúa, nhưng kế hoạch và ý định của Chúa vẫn thành tựu.

Chúa muốn ban phước cho bạn

II Sứ-ký nói về quan hệ giữa vua A-sa với Chúa. Khi A-sa mới lên ngôi vua, người phải đương đầu với một tình hình rất khó khăn - người Ê-thi-ô-bi bao vây để đánh người Giu-đa. Vua A-sa cầu khẩn Đức Chúa Trời rằng:

"Lạy Đức Giê-hô-va! Trừ ra Chúa chẳng có ai giúp đỡ người yếu thắng được người mạnh; Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi ôi! Xin hãy giúp đỡ chúng tôi, vì chúng tôi nương cậy nơi Chúa; ấy là nhơn danh Chúa mà chúng tôi đến đối địch cùng đoàn quân này. Đức Giê-hô-va ôi! Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi; chớ để loài người thắng hơn Chúa!" (II S ứ-k ý 14:11)

A-sa biết rằng lợi thế của địch quân là không đáng kể đối với Chúa. Nếu Chúa ở với chúng ta, ai mà có thể chống lại với chúng ta? Chúa cùng với chúng ta trở thành một số lớn. Đức Chúa Trời ở với A-sa, và ông tiêu diệt quân Ê-thi-ô-bi.

Khi vua A-sa thắng trận đi về, tiên tri A-xa-ria đi ra đón ông, và nói rằng: *"Các người theo Đức Giê-hô-va chừng nào, thì Đức Giê-hô-va ở với các người chừng nấy; nếu các người tìm Ngài, ắt sẽ gặp Ngài được; nếu các người lìa bỏ Ngài, thì Ngài sẽ lìa bỏ các người"* (II Sử-ký 15:2)

A-sa bắt đầu thịnh vượng và hùng mạnh. Trong thời cai trị cuối cùng ông bị hãm dọa một lần nữa. Kỳ này Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên, cất đồn lũy Ra-ma, để dân Giu-đa không ra vào được, hầu để chuẩn bị tấn công Giu-đa. A-sa liền lấy bạc vàng ở trong kho của đền Đức Giê-hô-va và trong kho của cung vua, gởi đến Bên-Ha-đát, vua Sy-ri, để mượn Bên-Ha-đát xâm lược Y-sơ-ra-ên từ miền Bắc. Cho nên Ba-ê-sa rút quân ra để bảo vệ ranh giới miền Bắc của mình. Đây là một chiến lược khéo léo và thành công. Nhưng thay vì cầu nguyện Chúa, A-sa tìm kiếm sự giúp đỡ của người. Tiên tri Ha-na-ni đến cùng A-sa, mà quở trách ông nương cậy vua Sy-ri, không nương cậy Đức Chúa Trời. Rồi Ha-na-ni nhắc lại hồi trước Chúa giúp ông trống lại quân Ê-thi-ô-bi như thế nào. Ha-na-ni nói:

"Vì con mắt của Đức Giê-hô-va soi xét khắp thế gian, đừng giúp sức cho kẻ nào có lòng trợn thành đối với Ngài" (II Sử-ký 16:9)

Câu Kinh Thánh trên đây bày tỏ một nguyên tắc cơ bản. Chúa lúc nào cũng tìm kiếm người để ban phước. Chúa muốn làm việc trong cuộc đời của bạn và ban phước cho bạn. Chúa muốn cho bạn làm đường dây của Ngài, làm công cụ của Ngài. Nhưng Ngài sẽ chờ tới khi ý niệm của bạn đi song song với kế hoạch của Chúa. Khi đời sống của bạn hoà hợp với ý định của Chúa, bạn trở thành một

đường xoi từ đó mà năng lực và tình yêu của Chúa chảy xuống tới một thế gian khao khát.

chúa đang tìm kiếm những người có tấm lòng hoà thuận với ý muốn của Chúa. Bởi vậy, lời cầu nguyện cao cả nhất là, "Xin Chúa dẫn con vào ý định của Chúa". Không có gì mà hay hơn cầu nguyện này. Nhưng không được chỉ thừa nhận ngoài miệng, mà phải ra từ tấm lòng chân thành. Đó không dễ dàng đâu!

Tôi có nhiều sự việc muốn hoàn thành, và có nhiều lời cầu nguyện hiện ra ước muốn ích kỷ của tôi. Đã có nhiều lần tôi xin những gì có thể đem đến an nhàn sung túc, tiện nghi, và sung sướng. *Nhưng mục đích thực sự của sự cầu nguyện là để công việc của Chúa được hoàn thành trong cuộc đời tôi, và xuyên qua cuộc đời tôi, trong cuộc đời người khác.*

Tôi tin rằng Chúa muốn cho bạn nhiều điều mà bạn xin, nhưng thì giờ của Chúa khác với thì giờ của bạn. Nhiều khi Chúa trì hoãn trả lời do bởi lý do chính đáng.

Một trong những lý do là Chúa muốn cho bạn tốt hơn và nhiều hơn những điều bạn đang xin ngay bây giờ.

Câu chuyện của An-ne là một thí dụ tốt. Nhiều năm đã qua mà bà chưa sinh đẻ được. Vợ khác của chồng bà thì có nhiều con cái. Điều này quấy rầy bà mỗi ngày.

Một ngày kia An-ne và chồng bà đi lên Si-lô dâng thờ phượng Chúa và dâng của tế lễ cho Ngài. Chồng bà hỏi, "An-ne, sao nàng buồn quá vậy? tôi chẳng đáng hơn mười đứa con trai sao?"

Khi An-ne đi tới nơi thờ phượng, lòng bà sầu khổ đến nỗi không nói ra tiếng được. Nàng hứa nguyện rằng: "O Đức Giê-hô-va của vạn quân, nếu Ngài đoái xem nỗi sầu khổ của con đòi Ngài, nhớ lại nó chẳng quên, và ban cho con đòi Ngài một đứa con trai, thì tôi sẽ phú dâng nó trọn đời cho Đức Giê-hô-va, và dao cạo sẽ chẳng đưa qua ngang đầu nó." Nỗi đau buồn quá sâu sắc, bà chỉ nói

trong lòng, nhóp nhép miệng mà thôi, không có ai nghe tiếng bà.

Nên thầy tế lễ, Hê-li tưởng bà say rượu, bèn hỏi rằng: "Chùng nào nàng mới hết say? Hãy đi giã rượu đi." An-ne thưa rằng: "Chẳng phải vậy, chúa; tôi vốn một đờn bà có lòng buồn bực, chẳng uống rượu hay là vật gì uống say; nhưng tôi giải bày lòng tôi ra trước mặt Đức Giê-hô-va". An-ne đã hứa nguyện rằng nếu Chúa ban cho bà một đứa con trai, thì bà sẽ phú dâng nó trọn đời cho Đức Giê-hô-va. (1 Sa-mu-Ên 1)

Chính là lời hứa nguyện như vậy mà Chúa muốn nghe từ An-ne, tại vì Chúa đang cần một người. Trạng thái của Y-sơ-ra-ên lúc đó đòi bại đến nỗi không có một người nào mà Chúa có thể sử dụng được. Trước khi người đó ra đời thì phải có một người mẹ. Cho nên, Chúa làm việc trong lòng An-ne.

An-ne đã cầu nguyện nhiều năm để được một đứa con trai để bà được niềm vui và khỏi bị bà vợ kia trêu chọc nữa. Bà cầu nguyện rằng, "Lại Chúa cho con một đứa con trai và lấy ra sự hổ thẹn của con". Nhưng sau này thì bà cầu nguyện rằng, "Lại Chúa ban cho con một đứa con trai, con sẽ phú dâng nó trọn đời cho Chúa". Cuối cùng An-na đã hoà hợp với ý định của Chúa.

Thầy tế lễ nói với An-na: "Hãy đi bình yên, nguyện Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên nhậm lời nàng đã cầu xin cùng Ngài". Đức Chúa Trời ban cho An-na một đứa con trai là Sa-mu-ên. Sa-mu-ên sau này trở thành một tiên tri, một thầy tế lễ, và một trong những người lãnh đạo xuất sắc nhất trong thời Cựu Ước.

Đúng vậy, Đức Chúa Trời muốn cho An-na một đứa con trai từ lâu. Nhưng Ngài trì hoãn nhận lời, để Ngài có thể làm việc trong lòng bà cho đến khi lòng bà hợp lại với ý định của Ngài.

Chúng ta đừng chán nản khi Chúa trì hoãn nhận lời. Ngài muốn cho bạn thật nhiều hơn những gì bạn cầu xin.

Chúa biết thời giờ thích hợp nhất để ban cho những điều chúng ta cầu xin. Trong Công-vụ các sứ-đồ, Chúa Jê-sus dặn môn đồ chờ đợi nơi thành Giê-ru-sa-lem:

"Chờ điều Cha đã hứa, là điều các ngươi đã nghe ta nói. Vì chung Giăng đã làm phép báp-tem bằng nước, nhưng trong ít ngày, các ngươi sẽ chịu phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất" (Công-vụ các sứ-đồ 1:4-5,8)

Sau khi Chúa phán xong, trong lúc môn đồ đang nhìn xem Ngài, có một đám mây tiếp Ngài khuất đi, không thấy nữa.

Môn đồ trở về thành Giê-ru-sa-lem và hết thấy những người đó bèn đồng lòng một ý mà cầu nguyện. Kinh Thánh nói môn đồ tiếp tục cầu nguyện và chờ đợi tới mười ngày, cho đến ngày lễ Ngũ Tuần. Chúa có thể đổ Thánh Linh vào môn đồ trong vòng mười phút, nhưng Chúa thấy cho môn đồ chờ đợi khoảng bảy ngày thì được trọn. (Công-vụ các sứ-đồ 1-2)

Bạn phải kiên nhẫn cầu nguyện tới lúc nào? Tới khi Chúa trả lời - hoặc cho hoặc không cho.

Lời khuyên cho sự cầu nguyện

Trong thơ Cô-lô-se, Phao-lô nài nỉ chúng ta phải "trông coi", nghĩa là "tỉnh thức". Buồn ngủ trong khi cầu nguyện là một trong những điều yếu đuối của xác thịt chúng ta. Khi Chúa Jê-sus cầu nguyện trong Ghết-sê-ma-nê và thấy môn đồ ngủ thiếp đi, Chúa phán rằng: *"Thế thì các ngươi không tỉnh thức với ta trong một giờ sao?"* (Ma-thi-ơ 26:40). Đức Chúa Trời muốn đầu óc của chúng ta tỉnh nhạy và cảnh giác khi chúng ta nói chuyện với Ngài. Tôi nghĩ rằng nói chuyện với Chúa khi tâm thần nửa ngủ, nửa tỉnh là làm sỉ nhục Chúa.

Phao-lô cũng thúc đẩy chúng ta cầu nguyện với "lòng tạ ơn" (Cô-lô-se 4:2). Sự cầu nguyện của chúng ta phải luôn luôn đi chung với lời tạ ơn. Những bài Thi-thiên là gương mẫu lý tưởng cho chúng ta noi theo.

Trong Thi-thiên, Đa-vít cầu nguyện cho bất cứ điều gì - cho chính mình, cho bạn bè, và cho kẻ thù. Thi-thiên của Đa-vít cũng chứa đầy lời ca tụng và lời tạ ơn. Lời tạ ơn của Đa-vít cung xứng với lời yêu cầu. Thường thường, nhưng cũng vẫn chưa đủ, có người tới nói với tôi, "Tôi không có khó khăn gì mà cần giúp, tôi chỉ muốn tôn danh Chúa cùng với ông! Chúa rất tốt với tôi, tôi muốn kể cho ông nghe Chúa đã ban phước cho tôi như thế nào."

Ô, tôi xúc động biết bao! Là một mục sư, tôi nghe người ta kể vấn đề khó khăn nhiều đến nỗi khi có người nói, "Tôi không có vấn đề khó khăn gì, tôi chỉ muốn cho ông biết Chúa rất là tốt với tôi", tôi vui mừng vô cùng.

Cứ tiếp tục đổ vấn đề nặng nề cho Chúa là không tốt. Chúng ta phải tạ ơn Chúa về những gì Chúa đã làm cho mình nhiều hơn là cầu xin.

Lúc ban đầu, những người Thanh giáo thực hành kiêng ăn và đời sống nghiêm khắc. Mỗi tháng ít nhất kiêng ăn một ngày. Sau đó có người đề nghị, "Để chúng ta chọn một ngày để tạ ơn Chúa! Ngày đó chúng ta không kiêng ăn và không nghiêm khắc với mình, mà chúng ta sẽ dự tiệc tạ ơn Chúa về những điều Chúa đã làm". Do đó mà có lễ Tạ-ơn ngày nay.

Những yêu cầu cá nhân lẽ dĩ nhiên là cần thiết. Nhưng nếu tôi chỉ cầu nguyện khi tôi có nhu cầu cấp bách, và chỉ cầu xin cho chính mình mà thôi, thì tự tôi từ chối tôi một phước hạnh tuyệt vời. Ôi! tôi muốn dâng lên Chúa lời ca tụng và lời tạ ơn nhiều hơn!

Phao-lô cũng nài nỉ chúng ta phải cầu nguyện cho mục sư (Cô-lô-se 4:3). Thường thường người ta hay nâng cao mục sư, cho rằng mục sư là thánh. Mục sư cũng là con người

yếu đuối. Tôi mong rằng tôi có tính chất của một vị thánh, nhưng tôi không phải là thánh!

Mục sư cũng có khó khăn như mọi người khác. Chúng tôi cũng bị thử thách, có lẽ còn nhiều hơn đa số tín đồ. Nhiều lần chúng tôi bị Xa-tăng đánh đuối nặng nề vì chúng tôi là người lãnh đạo và người có uy tín trong lĩnh vực thuộc linh.

Mục sư cần anh chị em trong Chúa cầu nguyện giúp. Có người hỏi mục sư Spurgeon về bí quyết thành công của ông. Ông trả lời, "Anh chị em cầu nguyện cho tôi". Sứ đồ Phao-lô cũng nói, "Hãy cầu nguyện cho chúng ta."

Phao-lô cần cầu nguyện thay những điều gì? 'xin Đức Chúa Trời mở cửa cho sự giảng đạo' (Cô-lô-se 4:3). Lúc đó, Phao-lô đang ở trong tù. Bạn có lẽ nghĩ rằng Phao-lô rất mong muốn được tự do. 'Anh chị em ơi, cầu nguyện xin Chúa mở cửa nhà tù để tôi được đi ra!' Không! Phao-lô muốn xin Đức Chúa Trời mở cửa cơ hội cho ông được tự do giảng đạo.

Hãy cầu nguyện xin Chúa giúp tôi đừng là một mục sư yếu đuối, mà là được đầy dẫy Thánh Linh; xin Chúa giúp tôi đừng nói nhiều, mà không nói gì hết. Cầu nguyện xin Chúa giúp tôi đừng trở thành một mục sư xuất sắc - chỉ giảng để làm vui lòng và kích thích thính giả. Cầu nguyện để tôi đừng lười biếng - không trang bị trọn vẹn trong lời Chúa. Cầu nguyện để tôi đừng trở thành một mục sư lạnh nhạt - không sẵn sàng đáp ứng nhu cầu của người khác.

Hãy Cầu nguyện cho tôi trở nên một mục sư trung thành, rao truyền mạnh dạng lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ, bày tỏ tình thương của Ngài, nêu gương tốt cho các tín đồ, khiêm nhượng trước mặt Chúa. Cũng cầu nguyện cho mục sư của bạn. Chúng tôi thêm muốn lời cầu nguyện giúp của anh chị em; và ngược lại, chúng tôi cũng sẽ cầu nguyện cho anh chị em.

3. Đặc quyền của sự cầu nguyện

Tất cả mọi người đều có cầu nguyện không nhiều thì ít. Ngay cả người không tin Chúa, khi gặp khủng hoảng cũng kêu ca, "Chúa ơi, giúp tôi!". Ai cũng biết cầu nguyện, nhiều hay ít mà thôi.

Cầu nguyện là một trong những đặc quyền cao cả nhất mà Đức Chúa Trời ban cho loài người. Tôi không ngờ tôi có thể đi đến trước mặt Chúa - Đấng Tạo hoá của vũ trụ vạn vật, và nói chuyện với Ngài. Hơn nữa - Ngài lúc nào cũng lắng tai nghe tôi!

Tôi cũng không ngờ Đức Chúa Trời cho tôi đặc quyền để nói chuyện với Ngài bất cứ lúc nào. Tôi không cần phải hẹn trước. Tôi có thể tới bất cứ giờ phút nào, xin bất cứ điều gì, và thổ lộ tâm tình với Ngài. Không những Chúa lắng tai nghe tôi, mà Chúa còn hứa giúp đỡ tôi nữa! Ngài đã hứa chỉ dẫn tôi và cung cấp mọi nhu cầu của tôi.

Tôi đoán chừng một trong những điều huyền bí mà thiên sứ muốn tìm hiểu là tại sao loài người trong khi có đặc quyền về vang này, không biết lợi dụng, mà lại xử nó một cách lạ lùng.

Nhiều người coi cầu nguyện như là một công vụ tôn giáo mà họ bắt buộc phải làm. Sao khi họ cầu nguyện một khoảng thời gian, họ trông mong được thưởng cái huy hiệu cho công trình của họ. "Dù sao đi nữa, tôi cầu nguyện cả tiếng đồng hồ." Dường như họ phải được thưởng về việc nói chuyện với Chúa!

Có nhiều người kiên quyết cầu nguyện một tiếng đồng hồ mỗi ngày tại vì họ nghĩ rằng đó là một việc cao cả. Họ bắt đầu bằng cách đưa ra đủ thứ yêu cầu. Rồi mười phút sau, khi họ hết chuyện mà đòi, họ nói từ đầu trở lại, lặp đi lặp lại mấy lần cho đủ một tiếng đồng hồ, xong rồi họ cảm thấy mình rất thuộc linh. "Ngợi khen Chúa! tôi cầu nguyện cả tiếng đồng hồ."; tin chắc rằng họ đã làm trọn bổn phận và thoả mãn nhiệm vụ của họ.

Đừng bao giờ đo lường cầu nguyện bằng đồng hồ. Và đừng bao giờ coi cầu nguyện như một nhiệm vụ, công việc, hay trách nhiệm.

Hãy nhớ rằng cầu nguyện dài ngắn không quan trọng cả. Có nhiều trường hợp chúng ta không có đủ thì giờ mà cầu nguyện lâu dài. Giả sử xe của bạn chết máy trên đường rày xe lửa mà xe lửa đang đi tới. Nếu cần phải cầu nguyện lâu dài mới được Chúa nghe thì bạn sẽ không chạy thoát nổi.

Chúa Jêsus dạy chúng ta, *"Khi các người cầu nguyện, đừng dùng những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ tưởng vì có lời mình nói nhiều thì được nhậm"* (Ma-thi-ơ 6:7). Nhiều người phê phán tín đồ công giáo cầu nguyện lặp đi lặp lại Chào Mary và ông Cha. Cũng vậy, nếu chúng ta lặp đi lặp lại tên Chúa Jêsus, hay "Hallelua", hay những câu Kinh Thánh gì đó, chúng ta cũng là dùng 'lời lặp vô ích'. Cầu nguyện thực sự là nói chuyện với Cha ở trên trời. Chúng ta phải nói chuyện với Ngài một cách sáng dạ. Lặp đi lặp lại vài chữ như lặp câu bùa phép không có giúp được gì cả.

Phạm vi của cầu nguyện

Người Cơ-đốc nhân có một nguồn sức mạnh: Đức Thánh Linh. Chúa Jêsus phán rằng: *"Khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép"* (Công-vụ các sứ-đồ 1:8). Thánh Linh là nguồn năng lực trong đời sống của bạn.

Nhưng mà cầu nguyện là đường lối tốt nhất cho quyền phép thuộc linh. Cầu nguyện đem đến nhiều thành quả hơn bằng bất cứ phương tiện nào, ngay cả sự hầu việc cho Chúa. Cầu nguyện như là trói tay chân của người mạnh, trong khi hầu việc như là đi vào mà lấy chiến lợi phẩm. Sau khi tôi đã cầu nguyện tôi có thể làm nhiều hơn là cầu nguyện, nhưng mà tôi không thể làm nhiều hơn cầu nguyện cho tới khi tôi đã cầu nguyện. Hầu việc Chúa, tuy là quan trọng, bị giới hạn ở một nơi. Trong khi

phạm vi của cầu nguyện không có giới hạn. Cầu nguyện có thể đi vòng quanh thế giới.

Bởi sự cầu nguyện tôi có thể hầu việc nửa tiếng đồng hồ ở Nam Mỹ, củng cố công việc của các người truyền đạo ở đó. Rồi tôi có thể giúp bạn tôi đang phục vụ ở Mexico bằng cầu nguyện cho họ làm chứng có hiệu lực. Rồi tôi có thể đi tới Trung Quốc bằng cầu nguyện cho hội thánh ở đó. Tôi có thể ảnh hưởng khắp thế giới bởi sự cầu nguyện từ ngay trong phòng kính của tôi.

Phần thưởng

Chúa Jêsus phán rằng, "*Khi các người cầu nguyện, đừng làm như bọn giả hình*" (Ma-thi-ơ 6:5). Chữ 'giả hình' là dịch từ chữ Hy-lạp '*hupokrites*'. Trong kịch Hy-lạp cổ điển, người tài tử mang mặt nạ nhân vật. Những người tài tử này gọi là '*hupokrites*'.

Câu Ma-thi-ơ 6:5 có nghĩa là, "khi cầu nguyện, đừng giống như những người chỉ diễn kịch cho người khác coi. Đừng giống như *hupokrites*, họ ưa đứng cầu nguyện nơi nhà hội và góc đường, để cho thiên hạ đều thấy".

Tại vì câu Kinh Thánh này mà nhiều người cho rằng cầu nguyện trước công chúng là không đúng đắn. Đây chắc chắn không phải là ý của Chúa Jêsus. Chính Chúa Jêsus cũng cầu nguyện trước công chúng. Hội thánh đầu tiên cũng tụ họp để cầu nguyện chung. Kinh Thánh nói các tín đồ 'bền lòng giữ lời dạy của các sứ đồ, sự thông công của anh em, lễ bẻ bánh, và sự cầu nguyện.' (Công-vụ các sứ-đồ 2:42). Cầu nguyện là một yếu tố cần thiết trong cuộc hội họp của các tín đồ.

Nhưng phải cẩn thận, chúng ta cầu nguyện không phải là để cho người ta ngợi khen, mà là giao thông với Chúa. Đó rất là nguy hiểm, nhất là đối với mục sư; tại vì mục sư thường phải cầu nguyện trước công chúng. Tôi thường bị cám dỗ khi tôi đang kết thúc một bài giảng. Lúc đó là tôi sẽ tóm tắt lại những điểm chánh yếu của bài giảng trong cầu nguyện kết thúc. Tôi có vẻ nói chuyện

với Chúa, nhưng thực sự là tôi rần nêu rõ những điểm quan trọng cho hội chúng một lần chót.

Trong những năm đầu tiên, cầu nguyện trước công chúng gần làm hư hỏng sự hầu việc của tôi. Có một ngày một bà nói với tôi, "Lời cầu nguyện của mục sư đẹp nhất." Vì thế mà tôi nghĩ rằng, "Tôi sẽ mài sắc hơn, để cho cầu nguyện của tôi càng đẹp hơn!" Tôi quá chú trọng lời ngợi khen của người mà quên là tôi đang nói chuyện với Chúa.

Cầu nguyện với mục đích để được người ta ngợi khen mình ngay thẳng, đạo đức, hay thuộc linh là rất nguy hiểm.

Chúa Jêsus nói về hai loại phần thưởng. Loại thứ nhất là phần thưởng của người, cho những người cầu nguyện trước công chúng với động cơ là đạt được ngợi khen của người. Phần thưởng của họ là lời khen, "Oi!, ông đó rất thuộc linh!"

Động cơ của người Pha-ri-si là như vậy - bày ra dáng điệu thuộc linh. Họ muốn bày tỏ lòng sốt sắng đối với Đức Chúa Trời đến nỗi phải ngừng lại trên đường đi hội đường để cầu nguyện ngay ở góc đường. Thực sự là họ muốn tuyên bố với thiên hạ, "Coi tôi thuộc linh đây! tôi không kiếp đi tới hội đường để cầu nguyện!". Họ đã nhận được phần thưởng - ngợi khen của người (Ma-thi-ơ 6:5).

Trái lại, Chúa Jêsus nói khi cầu nguyện "*Hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha người, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha người, là Đấng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho người.*" (Ma-thi-ơ 6:6)

Loại cầu nguyện nào cũng có phần thưởng. Ngay cả cầu nguyện với mục đích được người ta vỗ tay hoan hô cũng là một phần thưởng. Nhưng mà bạn muốn phần thưởng của ai - của người hay của Đức Chúa Trời?

Thói quen

Chúng ta thường hay nhầm những thói quen cầu nguyện kỳ lạ. Nếu chúng ta thấy người nào cầu nguyện hay, thì chúng ta thâu nhập những tật kỳ lạ của người đó vào cầu nguyện của mình.

Thí dụ, tôi có thể bắt chước cái giọng cầu nguyện đặc biệt - kéo dài và rung ráo những lời như, "Oooi..., Chúa ơi!". Lẽ dĩ nhiên tôi không dám nói chuyện với người ta bằng giọng này tại vì người ta sẽ nghĩ tôi bất bình thường. Nếu con tôi lại trước mặt tôi mà kêu lên giọng này, "Oooi..., cha thân yêu!" tôi không biết phản ứng như thế nào. Còn nữa, tôi nghĩ rằng dùng chữ cổ điển, như Hán Việt, thì nghe thuộc linh hơn, thành ra tôi dùng toàn mấy chữ đó khi tôi cầu nguyện.

Chúa Jêsus nói, "*Cha các người biết các người cần sự gì trước khi chưa xin Ngài*" (Ma-thi-ơ 6:8). Cho nên, cứ xin đi! không cần phải thuyết phục Chúa. Chúa sẽ trả lời, cho hoặc không cho, dầu bạn diễn tả bằng cách nào.

Chúa Jêsus phán, "*Hãy cầu xin đi, các người sẽ được*" (Giăng 16:24). Khi bạn cầu xin, bạn mở đường cho Chúa làm những điều Chúa muốn làm và ban phước cho bạn những gì Chúa muốn cho bạn từ lâu.

Hình thức cầu nguyện

Chúa Jêsus cho chúng ta một hình thức cầu nguyện căn bản. "*Các người hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời*" (Ma-thi-ơ 6:9). Hình thức cầu nguyện này bộc lộ trực tiếp một yếu tố quan trọng cho sự cầu nguyện có hiệu lực - đó là mối quan hệ cá nhân giữa người cầu xin và Đức Chúa Trời.

Tường thường cách xưng hô của Chúa biểu lộ quan hệ giữa bạn với Chúa.

Có người bắt đầu cầu nguyện bằng, "Đức Chúa Trời toàn năng." Nếu quan hệ giữa bạn với Chúa là như vậy, thì

bạn phải nói chuyện với Chúa bởi thái độ này. Nếu bạn không biết Chúa một cách thân thiết như một người cha, thì bạn nên gọi Chúa bằng "Đức Chúa Trời toàn năng", hay "Đức Chúa Trời đời đời".

Nhưng, cảm tạ ơn Chúa, xuyên qua Chúa Jêsus tôi có thể hưởng được mối quan hệ cha-con đẹp đẽ với Đức Chúa Trời. *"Hãy xem Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta sự yêu thương dường nào, mà cho chúng ta được xưng là con cái Đức Chúa Trời"* (1 Giăng 3:1). Bạn nghĩ coi! chúng ta được xưng là con cái Đức Chúa Trời. Bây giờ tôi có thể đi tới Ngài mà kêu gọi "Cha!".

Nhưng mà chỉ có xuyên qua Chúa Jêsus chúng ta mới có thể trở thành con của Đức Chúa Trời. Những người ở ngoài Chúa Jêsus Christ có mối quan hệ xa cách với Đức Chúa Trời toàn năng, Đức Chúa Trời đời đời. Nhưng mà bạn xuyên qua Chúa Jêsus Christ đã đi vào một mối quan hệ thân mật. Bạn có thể kêu gọi, "Lạy Cha chúng tôi ở trên trời".

Giăng nói, *"Hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài"* (Giăng 1:12). *"Đức Chúa Trời đã cho chúng ta thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha!. Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời"* (Rô-ma 8:15,16). Bởi vì tôi là con cái của Ngài, đương nhiên tôi được xưng Ngài là "Cha". Mối quan hệ giữa bạn với Chúa là cốt yếu nhất trong sự cầu nguyện.

Chúa Jêsus tiếp theo lời cầu nguyện gương mẫu này bằng lời ca tụng và thờ phượng, "Danh Cha được thánh" (Ma-thi-ơ 6:9). Thờ phượng là một yếu tố quan trọng trong sự cầu nguyện. *"Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, Hãy ngợi khen mà vào hành lang Ngài"* (Thi-thiên 100:4). Quá nhiều lần chúng ta vấp vấp đi vào, thốt ra mọi yêu cầu. Nếu bạn muốn làm cho đời sống cầu nguyện của bạn phong phú hơn, thì hãy ca tụng Chúa trước rồi mới đề ra yêu cầu.

Hai điều yêu cầu trước nhất trong bài cầu nguyện gương mẫu của Chúa Jê-sus là thờ phượng. "*Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời!*" (Ma-thi-ơ 6:10). Chúa Jê-sus phán rằng, "*Trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa*" (Ma-thi-ơ 6:33). "*Cũng hãy khoái lạc nơi Đức Giê-hô-va, Thì Ngài sẽ ban cho người điều lòng mình ao ước.*" (Thi-thiên 37:4).

Nhiều người tìm kiếm hạnh phúc vui vẻ một cách trực tiếp. Nhưng mà hạnh phúc vui vẻ không bao giờ có thể tìm được một cách trực tiếp; đó chỉ là sản phẩm phụ của một mối quan hệ thân mật với Chúa. Nếu bạn có một mối quan hệ đúng đắn với Đức Chúa Trời, bạn tất nhiên được đầy dẫy hạnh phúc và vui vẻ.

Khi cầu nguyện hãy tìm kiếm trước hết nước của Đức Chúa Trời và công bình của Ngài, rồi tất cả những điều gì Chúa sẽ cho thêm; vì đó là sản phẩm phụ của một quan điểm đúng đắn. "*Nước Cha được đến; Ý Cha được nên*". Nếu bạn để hai yêu cầu này đi trước các điều cầu xin, thì bạn sẽ thấy Chúa sẽ lo hết tất cả những điều bạn vâng vấy từ đó đến giờ mà không thành công.

Bạn có thể đi đến Chúa mà trình bày nhu cầu của bạn. Bạn có thể thổ lộ tâm tình với Ngài, bóc trần bí mật thầm kín nhất trong tâm hồn của bạn. Bạn có thể hưởng được giờ phút phước hạnh này mà nói chuyện với Cha, nhận lấy sự giúp đỡ, sức mạnh và dẫn dắt của Ngài.

Cầu nguyện thật là một đặc quyền cao cả vô cùng. Tôi cầu mong Chúa giúp bạn tìm kiếm được cái kinh nghiệm phong phú, đẹp đẽ này - không phải là một việc làm, hay nhiệm vụ, hay trách nhiệm, hay gánh nặng, hay nghĩa vụ - mà là một đặc quyền vui mừng nhất ở trên đời!

4. Lời cầu nguyện có hiệu lực

Kinh Thánh dạy rằng niềm tin là nguyên do mà cầu nguyện được nhận lời. Chúa Jêsus phán rằng, *"Mọi điều các ngươi xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các ngươi"* (Mác 11:24).

Tôi thấy rằng khi tôi nhận thức rõ quyền lực lộng lẫy của Đấng mà tôi đang nói chuyện với, thì niềm tin của tôi mạnh hơn. Trong Công-vụ các sứ-đồ, các môn đồ cầu nguyện Đức Chúa Trời rằng: *"Lạy Chúa, là Đấng dựng nên trời, đất, biển, cùng muôn vật trong đó"* (Công-vụ các sứ-đồ 4:24).

Hãy nhớ rằng Khi bạn cầu nguyện, bạn thực sự nói chuyện với Đấng Tạo-Hóa thần thánh của toàn vũ trụ này. Chúng ta có khuynh hướng đặt sự giới hạn của mình vào Chúa; có khi chúng ta biết tình trạng hoàn cảnh quá nhiều mà chúng ta cảm thấy khó mà có niềm tin cho cầu nguyện.

Thí dụ tôi có đầu óc về máy móc, khi máy xe tôi không chạy, tôi thấy khó mà cầu nguyện cho một phép lạ. Tôi không tin Chúa có thể làm máy xe chạy khi tôi biết rõ là cái cuộn đã yếu, cái hệ thống đã hư, và bộ pin đã cạn. Tôi thấy không cách nào mà cầu nguyện, "Oi, Đức Chúa Trời, làm cho máy này chạy đi!"

Trong khi đó vợ tôi không biết một cái gì về máy móc, bà ít có dòm dưới Capô. Bà không phân biệt được bộ phận này với bộ phận kia. Cho nên bà có một niềm tin lớn mọi khi máy xe không chạy được.

Tôi sẽ hỏi, "Bây giờ mình phải làm sao?"

Bà sẽ nói, "Cầu nguyện".

Tôi sẽ trả lời, "À, đừng dờn chó! mình không thể cầu nguyện như vậy. Đó là liên quan tới máy móc mà."

Nhưng bà cứ cúi đầu cầu nguyện, "Chúa ơi, giúp cho xe này chạy bây giờ. Chúa biết chúng con phải đi tới chỗ."

Con cảm tạ Chúa và nhân danh Chúa Jêsus Christ." Rồi bà sẽ nói, "Thử một lần nữa đi."

Tôi sẽ nói, "không được đâu!"

"Cứ thử đi mà." Bạn biết sao không? Máy nổ lên!

Khi bạn cầu nguyện bạn nói chuyện với ai? Giới hạn gì mà bạn có thể đặt vào Chúa? Nhìn xung quanh vũ trụ coi những công việc Chúa đã làm, rồi tiêm hiểu coi giới hạn của Chúa có thể là gì. Ngài đúng là Đấng vĩ đại.

Có khi chúng ta dường như là cầu nguyện với một người rất là giới hạn trong quyền phép. "Oi, Chúa ơi! Con không biết Chúa có làm được điều này hay không. Con không hề muốn làm phiền Chúa nữa. Nếu Chúa không làm được thì cũng không sao cả. Con thông cảm."

Mức độ khó khăn của một công việc là đo lường bằng khả năng của người mà mình giao phó công việc cho. Bạn giao phó cho ai? Có phải là Đức Chúa Trời hay không? Ngài là Đấng Tạo Hóa vũ trụ. Ngài cũng là Cha của bạn ở trên trời, thương bạn và hết sức quan tâm bạn. Không có gì là quá khó khăn cho Ngài.

Giê-rê-mi nói, *"Oi Hỡi Chúa Giê-hô-va! Chính Ngài đã dùng quyền phép lớn và cánh tay giơ ra mà làm nên trời và đất; chẳng có sự gì là khó quá cho Ngài cả"* (Giê-rê-mi 32:17). Đó là lời mở đầu cầu nguyện rất hay!

Nhiều khi chúng ta quá lo lắng về một vấn đề khó khăn, và nó đè nặng như một ngàn tấn ở trên vai. Chúng ta nài xin Chúa, "Oi, Chúa ơi, có gì mà đời núi này đi? Chúa biết bác sĩ nói sao không? 99% là không chữa được. Oi, Chúa ơi, khủng khiếp quá!"

Chúng ta bị tình trạng khó khăn làm ngã lòng đến nỗi quên đi chúng ta đang nói chuyện với Đấng tạo ra trời, đất, biển, và muôn vật trong đó. Chữa lành bệnh ung thư giai đoạn cuối cùng đối với Chúa không khó hơn là chữa

lành đau cổ họng. Cho một cánh tay mới đôi với Chúa không khác gì là làm hết nhúc đầu.

Bạn có thể nói, "Đâu có dễ như vậy, cũng có giới hạn chớ."

Nếu con sao biến mất đi một cánh tay, bạn có thấy khó mà xin Chúa cho nó một cánh tay mới không? Lẽ dĩ nhiên là không. Chúng ta biết rằng thiên nhiên sẽ làm cánh tay mới tự nhiên mọc lên. Cắt một con giun làm hai, thì thiên nhiên sẽ cho ra hai con. Nhưng mà ai điều khiển thiên nhiên? Ai tạo ra luật thiên nhiên? Đức Chúa Trời, Đấng tạo ra con người với tất cả những chức năng trong cơ thể, không thể gây một cánh tay mới mọc lên sao? Nếu Ngài có thể cho con giun khả năng để phát triển phân nửa kia, sao mà Ngài không thể làm cho một cánh tay hay một cánh chân mới mọc lên trên cơ thể con người?

Khi chúng ta nghĩ tới những phép lạ này từ quan điểm của loài người, chúng ta hay đặt sự giới hạn của loài người vào Đức Chúa Trời. Chúng ta hay nói, "Chúa, ơi, đừng lo mà cho nó một cánh tay mới, chỉ giúp nó thích ứng với một đời sống mới không có tay."

Có khi Chúa cũng làm phép lạ để cho chúng ta thấy rằng Chúa có thể làm được mặc dù chúng ta không tin.

Hồi tôi làm mục sư ở Tucson, có một bà gọi tôi, "Oi, Chuck, xin cầu nguyện cho David, đứa con nhỏ tôi. Ngón tay nó bị cửa xe đóng sầm. Bác sĩ nói phải cắt cụt ngón tay đó! Xin cầu nguyện cho Chúa chữa lành ngón tay nó, để nó khỏi phải bị cắt cụt."

Tôi cầu nguyện với bà mẹ này trên điện thoại. Thánh Linh cảm động lòng tôi, và tôi cảm thấy rất có hy vọng. Tôi nói với bà, "Tôi tin chắc Chúa sẽ chữa lành ngón tay của David! Hãy ngợi khen Chúa và vui mừng! Chúa sẽ làm một phép lạ!"

Bác sĩ nói với má của David, "Ngày mai đem nó trở lại. Chúng ta phải quyết định cần cắt cụt hay không"

Ngày hôm sau bà mẹ đem em nhỏ David trở về bác sĩ. Bác sĩ khám xét ngón tay, xong nói, "nhiễm độc đã đi sâu vào máu, tôi bắt buộc phải cắt cụt. Xương đã bị đè nát, không có cách gì mà cứu được."

Bà mẹ gọi điện thoại cho tôi, khóc đến nỗi không nói được. Tôi hỏi, "Chuyện gì xảy ra?" Bà quá kích động mà em gái bà phải nói giùm, "Chuck, bác sĩ vừa mới cắt cụt ngọn đầu ngón tay của David, và má nó cuồng loạn hết mình."

Tôi nói, "Nói với bà tôi sẽ gặp bà tại nhà bà."

Trên đường đi tới nhà bà, tôi nổi cơn nóng giận với Chúa, "Chúa tại sao không chịu chữa lành ngón tay đó? Chúa có thể chữa một cách dễ dàng! Cái đó đối với Chúa chẳng có gì đáng kể. Hơn nữa, con đã dặn bà phải tin cậy Chúa, bây giờ Chúa làm con và bà thất vọng! Bây giờ con phải đi an ủi bà. Bà rất sốc động mà con không biết phải nói gì đây!"

Khi tôi tới nhà bà, tôi nói, "June, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Chúa. Chúa có ý riêng ... David có thể mất nguyên ngón tay hay nguyên cánh tay. Hãy biết ơn rằng đó chỉ là cái đầu ngón tay mà thôi. Không đến nỗi trầm trọng lắm. David sẽ từ từ thích ứng. Một ngày nào đó chúng ta sẽ tìm hiểu được ý Chúa".

Không phải dễ dàng mà khuyên bảo người ta trong tình trạng như vậy. Trên đường về nhà, tôi vẫn còn giận với Chúa, "Chúa, con thật không hiểu Chúa đang làm gì! Nếu con là Chúa, con sẽ chắc chắn chữa lành ngón tay nó."

Tôi cũng quấy rối, lòng tin của tôi bị tan vỡ. Đêm đó tôi không thể cầu nguyện được. Lòng tin của mẹ David cũng bị tan vỡ. Mặc dù tôi ráng an ủi bà, bà không chịu cho an ủi.

Sáng hôm sao bà gọi tôi nữa. Lần này bà rất là phần khởi, hét trong điện thoại, "Chuck! Chuck! Chuyện lạ xảy ra!"

Tôi hỏi, "Chuyện gì xảy ra?"

Bà nói, "Thật kỳ lạ! David vật lộn với anh nó và làm rớt miếng vải băng trên ngón tay nó. Khi tôi muốn băng nó trở lại thì thấy có thịt mới màu hồng đang mọc ra trên ngón tay nó!" Bà mẹ dẫn David tới bác sĩ, bác sĩ khám xét ngón tay, gỡ đầu, gọi y tá đem hồ sơ tới. Bác sĩ đọc hồ sơ, hỏi y tá, "Chúng ta đã cắt cụt, phải không?"

Y tá nói, "Đúng, cắt rồi."

Bác sĩ lắc đầu, "Không thể nào có chuyện này! Ngày mai bà có thể đem David trở về đây không?"

Ngày hôm sau Má David dẫn nó về bác sĩ. Bác sĩ làm đủ thủ tục thường lệ, nói, "Ngày mai bà có thể đem nó trở lại không?" Trong vòng một tuần lễ, má David mỗi ngày đem nó đi coi bác sĩ. Bác sĩ gỡ đầu không hiểu tại sao, chụp X-ray thì thấy xương còn nguyên vẹn, nói, "Tình trạng này rất là kỳ lạ! chưa từng thấy trong địa hạt y khoa. Tôi không biết giải thích, nhưng tôi biết chắc chắn móng tay không thể nào mọc trở lại trên ngón này."

Một hai tuần sau, móng tay bắt đầu mọc lên. Trong vòng hai tháng, David có thể đưa ra hai tay mà bạn không thể nào phân biệt được ngón tay nào đã từng bị cắt cụt!

Trong vòng một năm, mỗi tuần David đi về bác sĩ để cho bác sĩ chụp hình, và lập biên bản để trình bày lên tạp trí hội y khoa Mỹ. Bác sĩ này là người Do-thái, má David làm chứng cho ông về quyền lực của Chúa Jêsus Christ. Cuối cùng ông bác sĩ nói, "Tôi phải thừa nhận rằng đó là một phép lạ của Đức Chúa Trời."

Sau này tôi cũng thừa nhận, "Chà! Chúa thật là khôn khéo! hay thật tình!" Nếu Chúa chữa lành ngón tay trước khi cắt cụt, thì bác sĩ sẽ không tin lời chứng của má David một tí nào; ông bác sĩ có thể giải thích duy lý rằng cơ thể mình có thể tự làm lành. Nhưng mà sau khi cắt cụt..... "Ngài làm cho bác sĩ này hết cách biện luận!"

Tại sao mà chúng ta đặc giới hạn nơi Chúa? Tại vì chúng ta bị giới hạn. chúng ta phải biết rõ chúng ta nói chuyện với ai khi cầu nguyện. Đừng cứ nhìn theo hoàn cảnh khó khăn, hãy nhớ rằng chúng ta đang nói chuyện với Đấng Tạo-hóa muôn vật - Đức Chúa Trời, vĩ đại, cao cả, và mạnh mẽ vô cùng!

Khôn ngoan của Chúa

Trong khi cầu nguyện, bạn phải nhận thức mức sâu rộng của sự khôn ngoan của Chúa. Chúa biết hết tất cả mọi sự trong cuộc đời của bạn. Chúa biết những điều lo lắng phiền muộn mà bạn đang trải qua, và những tình trạng khó khăn trước mắt.

Thực ra, những khó khăn bạn đang vật lộn với trong giờ phút này, mấy ngàn năm trước Chúa đã biết rồi. Chúa cũng đã biết cách giải quyết cho vấn đề của bạn. Chúa không bao giờ bị bất ngờ mà không giải đáp được vấn đề của bạn. Tất cả tình trạng của bạn là dưới sự điều khiển của Chúa.

Hoạt động của Xa-tăng không thể giảm bớt sự điều khiển của Chúa, tại vì Xa-tăng không thể nào làm hơn những gì mà Chúa cho phép nó làm. Chúa đặc ranh giới cho Xa-tăng, "Mày có thể di chuyển trong hộp này, nhưng không được đi ra khỏi nó." Tất cả mọi sự xảy ra trong vòng khuôn khổ mà Chúa đã xấp đặt.

Giống như Nga-sô, nó đã từng là một quân lực hùng mạnh nhất trên thế giới, với những vũ trang đông đảo, những quả bom hàng triệu tấn, những tên lửa xuyên lục địa với

sức mạnh khủng khiếp, và hăm dọa sẽ tiêu diệt nước Mỹ. Nhưng nó không thể nâng một quả bom lên mặt đất trừ khi Chúa cho phép. Tất cả mọi sự xảy ra theo ý định của Chúa. Khi bạn cầu nguyện, hãy nhớ rằng không có gì có thể đi ra khỏi tay của Chúa, tất cả đều ở dưới sự điều khiển của Chúa. Hơn nữa, thì giờ của Chúa thật là đúng, không sớm và không trễ, mặc dù đó không cùng với thì giờ của chúng ta.

Một khi chúng ta nhìn thấy được sự vĩ đại của Chúa, sự khôn ngoan của Ngài, và hiểu được Chúa điều khiển mọi sự, thì chúng ta biết những yêu cầu của chúng ta là quá nhỏ mọn đối với Chúa.

"Lại Chúa, Ngài tạo ra trời, đất, biển, và muôn vật. Tất cả mọi vật, mọi sự đều nằm dưới sự điều khiển của Ngài. Ngàn năm về trước Ngài đã viết về tình trạng của thế giới ngày nay. Tất cả sự kiện xảy ra đúng y như Ngài đã tiên đoán và dự định. Oi Chúa ơi, Chúa biết con đau răng, xin Chúa làm hết đau!" Nếu Chúa xáng tạo vũ trụ vạn vật, điều phiền muộn nhỏ mọn này đối với Chúa chắc chắn không khó.

Khái niệm của chúng ta đối với Chúa càng lớn, thì vấn đề khó khăn có vẻ càng nhỏ. Tuy vậy, khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta thường hay chỉ nhìn thấy khó khăn mà thôi. "Oi, Đức Chúa Trời ơi! vấn đề này rất to lớn! khủng khiếp quá!" Chúng ta hoảng loạn tại vì ngọn núi coi bộ lớn lao vô cùng. Nhưng Chúa xáng tạo ra núi Everest, Ngài có thể dời nó đi chỗ khác nếu Ngài muốn! Chúa Jêsus phán rằng: "

"Nếu các ngươi có đức tin bằng một hạt cải, sẽ khiến núi này rỗng: Hãy dời đây qua đó, thì nó liền dời qua, và không có sự gì mà các ngươi chẳng làm được" (Ma-thi-ơ 17:20)

Ngọn núi trước mặt bạn bao lớn? "Oi, Tôi không biết tuần sao còn có tiền để trả nợ không! Ở đâu mà kiếm được số tiền này?" Thử hỏi, vàng từ đâu mà có? Có phải Chúa tạo ra không? Nhu cầu của bạn đối với Chúa chẳng

là gì. Nếu bạn nhận thức rõ sức mạnh, khôn ngoan, và chủ quyền của Chúa, thì bạn có thể đem những nhu cầu tới Ngài và biết chắc chắn Ngài sẽ giải quyết cho.

Trong Cựu ước Vua A-sa cầu khẩn Đức Chúa Trời rằng: *"Trừ ra Chúa chẳng có ai giúp đỡ người yếu thắng được người mạnh"* (Sử-ký thứ nhì 14:1). Có nghĩa là, một đoàn quân đội lớn hay một trung đội nhỏ, đối với Chúa không có gì khác biệt.

Một ngày kia, Giô-na-than thức sớm, thấy quân địch Phi-li-tin, đóng trại ở phía bên kia đèo. Một số lớn của quân đội Sau-ơ đã đào ngũ và chạy trốn qua khỏi sông Jordan. Giô-na-than nhìn xung quanh thấy lính của mình còn đang ngủ. Ông đánh thức người vác binh khí mình, *"Có thấy đồn quân Phi-li-tin không? Tôi muốn biết hôm nay Chúa muốn giao quân Phi-li-tin trong tay Y-sơ-ra-ên không. Nếu Chúa muốn, Chúa không cần cả đoàn quân này. Chúa có thể giao cả đoàn quân Phi-li-tin cho hai người mình một cách dễ dàng. Hãy thử đi lên đồn Phi-li-tin coi Chúa hôm nay muốn làm việc lạ cho Y-sơ-ra-ên không?"*

Hai người này đi vào trại của Phi-li-tin, bắt đầu tấn công và làm rối loạn cả quân đội Phi-li-tin! (I Sa-mu-ên 14:1-18). Bạn mạnh hay yếu, có một đoàn quân đội lớn đi theo hay đơn thân độc mã, đối với Chúa chẳng có gì khác biệt. Có Chúa làm việc cho bạn hay không mới là quan trọng.

cầu nguyện như thế nào mới có kết quả, có hiệu lực? Trước nhất hãy nắm được khái niệm đúng đắn đối với Chúa, thì tất cả những gì còn lại sẽ trở thành dễ dàng!

Sức mạnh trong cầu nguyện

Sức mạnh của một người tín đồ luôn luôn có liên hệ với niềm tin của họ trong Chúa. Chúa Jêsus nói, *"Ngoài ta, các người chẳng làm chi được"* (Giăng 15:5). Rất đáng tiếc là tôi không luôn luôn tin tưởng lời Kinh Thánh này.

Thực ra, có khi tôi hình như tin điều trái ngược. Tôi cứ ngoan cố nhất định là tôi có thể làm điều tốt một mình tôi, không cần làm phiền Chúa. Tôi luôn luôn muốn tìm kiếm những đức tính trong tôi, những phẩm chất ưu tú mà vì đó Chúa có thể thương tôi - tại vì tôi tự cho mình là người trung trực. "Không sao đâu, Chúa ơi, con làm được việc này, lần này Chúa khỏi cần giúp." Rồi khi tôi thất bại hoàn toàn, Chúa Jêsus sẽ nhắc tôi, "*Ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được*".

Lời này của Chúa Jêsus đã được chứng minh trong đời sống tôi không biết bao nhiêu lần. Đi ra khỏi Chúa là tôi không làm được một chút nào. Tôi thực sự rất là yếu đuối và bơ vơ.

Tuy vậy, tôi đã tìm được một chân lý tốt đẹp mà Phao-lô cũng đã tìm được. "*Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi*" (Phi-líp 4:13). Ra khỏi Ngài là tôi hoàn toàn bơ vơ không có sức. Từ Chúa Jêsus tôi có sức mạnh để đối xử với bất cứ hoàn cảnh nào, và khắc phục bất cứ khó khăn nào. Tôi một mình là yếu đuối, nhưng trong Chúa tôi là mạnh mẽ.

Có người rất cứng cỏi, họ tin cậy vào khả năng, tính độc lập, và sức mạnh của mình, và lấy làm hãnh diện. Nhưng dù người đó nghĩ mình mạnh như thế nào, sẽ có một ngày khi họ cạn hết phương kế tài nguyên và phải công nhận, "Tôi không làm được! Tôi không thể tiếp tục được!"

Ngày xử xét đối với một người chỉ tin cậy vào mình là một ngày rất đau buồn, thê thảm; Nhưng đối với một người biết tin cậy Đức Chúa Trời, ngày đó chẳng khác gì với ngày thường, tại vì họ biết giao phó mỗi ngày cho Chúa. Người mà dựa vào khả năng và nỗ lực của mình, tự lập, cứng đầu cứng cổ, cuối cùng sẽ sụp đổ. Nhưng người mà biết dựa vào sức mạnh của Chúa sẽ không bao giờ ngã. Chừng nào mà tôi trông cậy vào bản thân tôi và tài năng của tôi, thì tôi bị ngăn trở bởi sự giới hạn của con người. Nhưng nếu tôi dựa vào Chúa, thì tôi có tài năng vô hạn của Ngài sẵn sàng cho tôi sử dụng.

Tôi sẽ không bao giờ gặp một vấn đề quá khó cho Chúa và tôi. Không có trở ngại nào quá lớn mà Chúa cùng với tôi không khắc phục được. Không có kẻ thù quá mạnh mà Chúa với tôi không đánh bại được. Chúa với tôi trở thành một số nhiều trong bất cứ đám đông nào! *"Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta?"* (Ro-ma 8:31). Hãy học tập đi tới Chúa để rút sức mạnh và tài năng. Trong 2 Cô-rin-tô 12:9, Phao-lô nói về sự yếu đuối và nhược điểm của ông, *"Tôi sẽ rất vui lòng khoe mình về sự yếu đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi"*. Phao-lô nói ông thực sự lấy làm thú vị sự yếu đuối của ông, tại vì khi nào mà ông yếu thì lúc đó ông sẽ mạnh. nhược điểm lớn nhất của tôi là khi tôi cảm thấy mạnh trong xác thịt và không cần sự giúp đỡ của Chúa. Ngược lại, ưu điểm lớn nhất của tôi là khi tôi biết rằng tôi yếu và trừ khi có sự giúp đỡ của Chúa tôi không làm được gì cả.

Đức Chúa Trời là nguồn sức mạnh, nhưng cầu nguyện là ống dẫn để Chúa truyền sức mạnh tới chúng ta.

Thực hành sự cầu nguyện

Nê-hê-mi là một người biết dùng chữ và biết cầu nguyện. Khi Ha-na-ni với vài người Giu-đa trở về từ Giê-ru-sa-lem, Nê-hê-mi hỏi thăm về thành yêu thương này của ông. Ha-na-ni kể lại tình trạng khó khăn trong Giê-ru-sa-lem. *"Dân chúng thì bị tai nạn và sỉ nhục, còn vách thành của Giê-ru-sa-lem thì hư nát và các cửa nó đã bị lửa cháy. Dân rất nghèo nàn, chỉ có vừa đủ để sinh tồn, mà còn bị kẻ thù bóc lột ăn hiếp. Họ không có khả năng tự vệ, tình trạng ở đó hoàn toàn hỗn loạn!"*

Khi Nê-hê-mi nghe tình cảnh của Giê-ru-sa-lem, thành thánh của Đức Chúa Trời, ông khóc lóc trước mặt Chúa. Rồi Nê-hê-mi kiêng ăn, cầu nguyện, và xưng tội của mình và của dân Giu-đa. Ông cũng thừa nhận đó là xử xét công bình của Chúa đối với thành Giê-ru-sa-lem. Để ý cách dùng chữ trong cầu nguyện của ông. *"Xin Chúa hãy nhớ lại lời Chúa đã phán dạy Môi-se, kẻ tôi tớ Chúa, rằng: Nếu các người phạm tội, ta sẽ làm tản lạc các người"*

giữa các dân tộc; còn nếu các người trở lại cùng ta, gìn giữ làm theo các điều răn của ta, dầu khi kẻ bị tan lạc của các người ở cuối tận trời, ta cũng sẽ từ đó chiêu tập chúng nó về, và dẫn chúng nó đến nơi ta đã chọn đặt cho danh ta ngự tại đó" (Nê-hê-mi 1:8,9).

Cái gánh nặng trong lòng Nê-hê-mi là sự sửa chữa thành Giê-ru-sa-lem, để hồi phục lại như cũ. Chúa nhận lời cầu nguyện của Nê-hê-mi và Kinh Thánh cho chúng ta thấy Chúa mở đường cho Nê-hê-mi như thế nào.

Nê-hê-mi là người dâng rượu cho ông vua Ba tư ở Shushan. Chúc vự uy tín này cho ông cơ hội tiếp xúc với ông vua mỗi ngày. Một ngày nào khi Nê-hê-mi lấy rượu dâng cho vua, vua hỏi, "Tại sao mặt mày buồn vậy? Tôi chưa từng thấy người râu rĩ như vậy."

Nê-hê-mi trả lời, "Tôi mới nhận được tin về Giê-ru-sa-lem. Thành phố thì bị tiêu hủy và dân chúng thì nản lòng. Làm sao mà tôi có thể vui được khi thành phố mà tôi yêu thương bị bỏ rơi như vậy?"

Vua hỏi, "Người cầu xin cái gì?"

Nê-hê-mi bèn cầu nguyện Đức Chúa Trời. Khi ông vua hỏi Nê-hê-mi muốn xin gì, Nê-hê-mi cầu nguyện liền, "Chúa ơi, mau lên, con phải trả lời như thế nào?" (Nê-hê-mi 2:1-4).

Nê-hê-mi cầu nguyện trước khi hành động. Thứ tự như vậy mới là đúng: cầu nguyện, rồi hành động. Nếu chúng ta luôn luôn cầu nguyện trước, có lẽ trong nhiều trường hợp chúng ta sẽ làm khác. Chúng ta sẽ không có khuynh hướng hành động một cách hấp tấp và không thích đáng. Kinh Thánh hứa rằng, "*Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con*" (Châm-ngôn 3:6). Cầu nguyện là một phần rất quan trọng trong đời sống Nê-hê-mi đến nỗi nó xảy ra cùng lúc với hành động.

Câu trả lời của Nê-hê-mi là xin phép ông vua cho trùng kiến tường thành Giê-ru-sa-lem. Ông vua nhận lời yêu cầu của Nê-hê-mi, đưa Nê-hê-mi với một đoàn người đi Giê-ru-sa-lem.

Trong khi Nê-hê-mi và các công nhân sửa chữa tường thành, kẻ thù tụ họp xung quanh họ, tìm cách phá hoại công việc của họ bằng lời châm chọc, chế nhạo sự nỗ lực của họ. Xa-tăng thường hay dùng sự chế nhạo để làm chúng ta nản lòng về công việc của Chúa. Nó sẽ cười, "Mày tường mày là ai? Billy Graham? Đi ra để cứu vớt thế gian?" Sự chế nhạo là một trong những công cụ chánh mà Xa-tăng hay dùng để ngăn cản sự hầu việc của bạn. Đó là một công cụ mạnh mẽ. Không ai thích bị chế nhạo cả. Muu kế này đã nhiều lần làm ngưng lại công việc của Chúa.

Nhưng Nê-hê-mi biết cách đối xử. Thay vì tụ ông chống lại kẻ thù và cãi lại lời mỉa mai, ông cầu nguyện, "*Hỡi Đức Chúa Trời của chúng tôi ôi! hãy nghe; vì chúng tôi bị khinh dể; xin hãy đổ lại trên đầu của họ, và hãy phó chúng nó làm mồi trong một xứ bắt người ta làm phu tù kia*" (Nê-hê-mi 4:1-5). Đừng mót trở lại, hãy giao cho Chúa để Ngài biện hộ cho bạn. Trong Chúa bạn sẽ chắc chắn mạnh hơn.

Khi những kẻ thù thấy họ không thể cản trở việc tu bổ vách thành bằng sự nhạo báng, họ chuẩn bị ban đêm lại hãm đánh Giê-ru-sa-lem và đập đổ vách tường. Khi Nê-hê-mi biết được cuộc âm mưu, ông nói, "*Chúng tôi cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời chúng tôi, và lập kẻ ngày và đêm canh giữ họ*" (Nê-hê-mi 4:9).

Để ý đây một điểm quan trọng - đừng bao giờ dùng cầu nguyện làm có để bào chữa cho sự lười biếng hay sự liễu lĩnh một cách đại dột. Chúa cho chúng ta lẽ thường và muốn chúng ta tận dụng nó. Nếu bạn bị kẻ thù hăm dọa, hãy cầu nguyện trước, rồi mới tìm biện pháp phòng thủ. Hành động theo sau cầu nguyện không phải là thiếu niềm tin.

Hãy có đầu óc thực tế. Thí dụ nếu bạn xin Chúa chữa mắt yếu, thì đừng dục bỏ mắt kiến trước khi cho bác sĩ đo mắt một lần nữa và cho bạn biết con mắt đã lành. Cầu nguyện sẽ không khiến bạn hành động hấp tấp, sơ ý. Thật ra cầu nguyện sẽ khiến bạn làm việc siêng năng hơn và làm nhiều hơn. Cầu nguyện trước, rồi tiến tới và hành động.

Có người rất là lười biếng, họ nghĩ rằng Chúa sẽ làm hết tất cả công việc cho họ, "Tôi giao hết trong tay Chúa rồi." Không được, Chúa muốn bạn cũng làm!

Thí dụ nếu bạn cần việc làm, thì bạn đừng ngồi ở nhà chờ người ta gọi tới. Trước nhất cầu xin Chúa, rồi đi ra khắp nơi mà nộp đơn xin việc làm. Rồi đặt tin tưởng nơi Chúa là Chúa sẽ mở đường cho bạn được cái công việc mà Chúa muốn bạn có. Đừng ngồi đó mà nói, "OK, Chúa, mang công việc đó cho con." Khi bạn cần ăn, bạn đâu có nói như vậy. Bạn đâu có nằm trên giường mà nói, "Chúa, nếu Ngài muốn cho con ăn, thì xin thả đồ ăn vào miệng con." Nếu đối với ăn cơm, bạn không giữ thái độ bị động, thì đối với những phương diện khác cũng không được bị động.

Nê-hê-mi cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời và lập kế ngày và đêm canh giữ kẻ thù. Dân Y-sơ-ra-ên xây dựng vách tường bằng một tay cầm cây xẻng, và một tay cầm cây kiếm. Kẻ thù thấy Dân Y-sơ-ra-ên vũ trang và sẵn sàng, cho nên họ không có tấn công; mà họ lại tìm cách khác để huỷ diệt Giê-ru-sa-lem.

Nê-hê-mi biết kẻ thù muốn tìm cách làm cho tay của ông và dân Y-sơ-ra-ên bị mệt mỏi, không làm công việc nữa, bèn cầu nguyện xin Chúa, "*Hỡi Chúa, hãy làm cho tay tôi mạnh mẽ*" (Nê-hê-mi 6:9). Nê-hê-mi, một người biết cầu nguyện, cũng là một người hành động, và vì vậy trở thành một người mạnh mẽ.

Người siêng năng cầu nguyện

Người siêng năng cầu nguyện là người như thế nào? Trước nhất họ cầu nguyện cho bất cứ chuyện gì - chuyện nhỏ cũng như chuyện lớn. Thường thường chúng ta hay ngại cầu nguyện về chuyện nhỏ tại vì sợ làm phiền Chúa bởi chuyện tầm thường - Ngài quản lý cả vũ trụ, quá bận mà lo những chuyện tầm thường trong đời sống tôi. Nhưng Chúa Jêsus nói Cha chúng ta ở trên trời biết cả con chim sẽ rớt xuống đất. Ngài không để ý đến mọi nhu cầu của chúng ta nhiều hơn sao? (Lu-ca 12:6-7).

Kinh Thánh cũng dạy chúng ta. *"Trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn và trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời"* (Phi-líp 4:6). Nếu bạn thật yêu thương một người nào, bất cứ họ gọi bao nhiêu lần hay gọi về chuyện gì, bạn cũng mừng mà nghe được tiếng của nó. Chúa thương bạn nhiều đến nỗi Ngài không kể yêu cầu của bạn nhỏ mọn tới đâu, Ngài chỉ muốn nghe tiếng của bạn.

Chúa Jêsus phán rằng, *"Phải cầu nguyện luôn, chớ hề mỏi mệt"* (Lu-ca 18:1). Vậy thì tại sao có nhiều người chán nản không cầu nguyện? Tôi nghe một số người nói, "Tôi không biết phải làm thế nào! đi hướng nào!". Họ mệt mỏi rồi. Chúng ta hãy nhờ cầu nguyện mà tìm hiểu ơn điển của Chúa, và học tập giao tất cả vấn đề cho Chúa hầu để cho tay của Ngài tăng cường đời sống của bạn.

Do bởi sự giao thông thân mật giữa Nê-hê-mi với Chúa, sự trùng tu vách tường thành được hoàn thành trong 52 ngày. Trong vòng 100 năm cũng có người muốn xây dựng vách tường đó mà không thành công! Hơn nữa, có sự phục hưng giữa dân Y-sơ-ra-ên. Trong khi làm việc vật chất của Chúa, Nê-hê-mi và nhóm của ông cũng làm một việc thuộc linh. Dân Y-sơ-ra-ên tung búng hớn hờ rằng vách tường đã được xây dựng trở lại và một lần nữa họ có thể yên tâm mà cư trú ở Ghê-ru-sa-lem. Họ tụ họp lại để thờ phượng Chúa. Trong đền thờ, E-xơ-ra, thầy thông giáo, đem luật pháp của Chúa ra đọc cho dân chúng nghe. Cả

dân sự đều khóc lóc, ăn năn, hối cải trước mặt Chúa.
Lòng của họ quay trở về Chúa (Nê-hê-mi 8:9).

Một người mà sống trong sự cầu nguyện và giao thông với Đức Chúa Trời có thể đạt được kết quả lạ thường!

Khi tôi nhìn xung quanh, thì tôi thấy chúng ta sống trong một thế giới thiếu thốn. Chúng ta cần những người sống trong sự giao thông với Chúa, những người mà nhận biết được sức mạnh của Chúa, và sẵn lòng cầu nguyện cho công việc của Chúa được thành tựu. Hãy giống như những người này mà cầu nguyện cho thế giới nghèo nàn, thất lạc, hay quốc gia, thành phố, trường học hay gia đình của mình.

6. "Cầu nguyện thì ta sẽ trả lời"

Tôi luôn luôn để ý tới những lời cầu nguyện trong Kinh Thánh, nhất là những cầu nguyện có kết quả. Cầu nguyện của Gia-bê trong Cựu-uớc là một trong những thí dụ này. Trong sự nghiên cứu lời cầu nguyện của ông, chúng ta có thể học được những bài học quý báu về sự cầu nguyện.

Bạn muốn phụng sự thần nào

Trước nhất, Kinh Thánh nói rõ là khi Gia-bê cầu nguyện, "*Gia-bê khẩn nguyện với Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên*" (1 Sứ-ký 4:10). Bạn cầu nguyện với thần nào?

Tôi có gặp những người sống một cách rất cầu thả, liêu lĩnh, nhìn thì biết họ sống trong tội lỗi. Khi tôi bắt đầu nói chuyện với họ, và họ nhận ra tôi là mục sư, họ thường hay xen vào, "Tôi biết tôi không nên sống đời sống như vậy, nhưng tôi cầu nguyện mỗi đêm. Không bao giờ tôi đi ngủ mà không có cầu nguyện".

Khi mấy người này cầu nguyện, "Bây giờ tôi nằm xuống ngủ, tôi cầu nguyện với Chúa..." họ cầu nguyện với ai đây? Ai là "Chúa" thực sự trong cuộc đời của họ?

"Chúa" là một danh hiệu nhiều hơn là một tên. Đời người phụng sự nhiều thần khác nhau, nhiều vua chúa khác nhau. Ai là vua chúa trong cuộc đời của bạn? Phải biết rõ bạn cầu nguyện với ai; điều này rất quan trọng. Vì Chúa Jêsus nói rằng không phải tất cả ai mà kêu gọi "Chúa ơi, Chúa ơi" đều được đi vào Thiên-đàng.

Đức Chúa Trời nói với Giê-ra-mi rằng khi dân Y-sơ-ra-ên "kêu đến ta, ta chẳng thèm nghe. Để chúng nó đi kêu cầu các thần mà mình vẫn dâng hương" (Giê-ra-mi 11:12). Vì lúc đó dân Y-sơ-ra-ên thờ phượng thần khác, bởi vậy khi họ kêu cầu, "Oi, chúa ơi, cứu chúng tôi.", họ có lẽ kêu gọi Ba-anh, hay Mo-loc, hay Át-tạt-tê.

Ngày bi thảm nhất là Khi cúi cùng Đức Chúa Trời nói với một người, "Ta chịu đựng hết nỗi nữa! Mày sống một cuộc đời cầu thả, và mày thờ phượng tất cả những gì khác mà không thờ phượng ta, nhưng khi mày có khó khăn thì mày gọi ta. Bây giờ khi mày gặp khó khăn nữa, mày cứ kêu gọi các thần mà mày phụng sự từ đó đến giờ."

Thần của chúng ta thực sự là niềm yêu nồng nào cao nhất trong đời sống của chúng ta. Thí dụ, ngày nay có nhiều người thờ phượng và phụng sự trí tuệ. Họ nói "Trí thức và trí khôn là cao thượng nhất. Tôi không thể chấp nhận quan niệm về Thượng-đế tại vì tôi không thể tin tưởng vào những gì mà tôi không thể đem vào ranh giới của trí tuệ tôi." Cho nên khi họ cầu nguyện, "Chúa ơi", họ thực sự là kêu gọi trí tuệ của mình.

Người cổ xưa thờ phượng nhiều thần, và những thần này đều có tên. Nhưng ngày nay chúng ta nghĩ mình tân tiến rồi, không muốn cho những thần của mình tên cổ xưa. Thí dụ, nếu hỏi một người tình dục, thần của họ là ai, họ sẽ không nói, "Venus, nữ thần tình yêu." Mà họ chỉ nói, "Tôi là một người tình. Tôi tin rằng người đời phải tìm kiếm những gì tốt nhất trong đời, mà tình yêu là tối thượng. Cho nên, tình dục là mục tiêu chủ yếu của loài người." Khi họ kêu, "Oi, Chúa ơi" thì cũng như họ đang kêu, "Oi Venus ơi!"

Có người thì tôn sùng điều thích thú. Cả tuần lễ họ chỉ nghĩ tới một chuyện: hoạt động cuối tuần. "Tối thứ sáu này chúng tôi sẽ lái chiếc xe nhà máy - kéo theo chiếc xe ba bánh leo núi ở đằng sau, và vác chiếc tàu ở trên nóc xe, chúng tôi sẽ đi tới dòng sông... chà! cuối tuần này chúng tôi sẽ chơi cho đã!" Cả tuần lễ đầu óc họ tưởng tượng sự thích thú kích động, rùng mình, sẽ xảy ra trong cuối tuần. Mỗi đêm họ đứng ngồi dòng dòng trong nhà chuẩn bị để đi ra tối thứ sáu.

Trong thời cổ xưa có một đạo thờ phượng ăn chơi, thích thú. Thần này tên là Mô-lóc. Ngày nay cũng có nhiều người khi họ kêu "Oi, Chúa ơi," thực sự là họ kêu gọi Mô-loc, tại vì trên thực tế, Mô-loc là thần của họ.

Cũng có người tôn sùng tiền tài, quyền lực. Có tiền là có quyền. "Ai có tiền thì người đó đúng" Họ gắng sức kiếm tiền và mua đồ. Họ lúc nào cũng tìm cách kiếm nhiều tiền hơn và mua nhiều đồ hơn. Đầu óc họ luôn luôn nghiên cứu làm sao giảm chi phí này, tăng lợi tức kia, đầu tư đây hay đó, và cố gắng đi làm thêm. Tinh thần của họ chỉ tập chung trong tiền bạc, tiền bạc, và nhiều tiền bạc hơn. Đây là sự thờ phượng của một thần cổ xưa tên Ma-môn. Khi họ kêu gọi, "Oi, chúa ơi!", thần Ma-môn của họ không nghe được.

Một điều rất quan trọng mà chúng ta phải hiểu biết là triển vọng của sự cầu nguyện được nhậm lời hoàn toàn tùy theo người mà chúng ta cầu xin với. Bạn có thể xin với tôi, "Chuck, tôi cần \$100,000 tiền đô-la Mỹ. Oi, tôi cần số tiền này một cách khủng khiếp. Nếu tôi không có số tiền này, tôi không biết sẽ làm sao!"

Bạn có thể nài xin với tôi cả tuần lễ, hai tuần lễ, ngay cả hai năm trời, nhưng bạn không có một chút hy vọng nào mà được số tiền này. Tại vì tôi không có tiền mà cho. Bạn cầu xin với một người không có quyền hạn hay khả năng để thỏa mãn yêu cầu của bạn.

Khi tiên tri của Ba-anh cầu khẩn thần của họ đổ lửa trên bàn thờ mình, họ kêu ca cả buổi sáng, "Oi, Ba-anh,

xin đồ lửa xuống!". Nhưng chẳng có lửa gì. Khi đã đến trưa, Ê-li nhạo chúng mà rằng, "'Khá la lớn lên đi, vì người là thần; hoặc người đương suy gẫm, hoặc ở đâu xa, hoặc đương đi đường; hay là có lẽ người ngủ, và sẽ thức dậy.' Vậy, chúng kêu lớn tiếng; và theo thói lệ họ, lấy gươm giáo gạch vào mình cho đến chừng máu chảy ra!" (1 Các Vua 18:26-29). Họ cứ tiếp tục kêu hoài tới chết cũng không có lửa đồ xuống để thiêu đốt đồ cúng tế của họ. Tại sao? Tại vì thần của họ không có khả năng làm được điều đó.

Tôn sùng tình yêu, tiên tài, thích thú, hay trí tuệ là tôn sùng một vị không ngôi, bất lực. Trong lúc cần thực sự, những thần này không làm được một chút gì cả. Nhưng khi tôi kêu gọi Đức Giê-hô-va, Thần của Y-sơ-ra-ên, tôi biết, "Ngài có thể làm trở hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng" (Ê-phê-sô 3:20). Năng lực của Chúa là vô tận. Khi tôi kêu gọi Ngài, Ngài có khả năng thỏa mãn nhu cầu của tôi. Ngài sẽ hỏi, "Chỉ \$100,000 thôi sao?" Nhu cầu của tôi đối với Chúa không đáng kể, bất cứ nhu cầu gì.

Khi Đức Giê-hô-va là vị tôi kêu gọi, thì tôi biết không có gì khó cho Ngài. Nhưng nếu tôi kêu gọi Venus, Mô-loc, Ma-môn, hay Ba-anh, thì tôi sẽ rắc rối lắm. Lúc mà tôi cần thực sự, khi tôi kêu gọi trong cảnh liều lĩnh tuyệt vọng, thì mới biết những thần này không có ở đó mà giúp.

Cuộc đời của những người sống vì niềm thích thú rất là trống rỗng. Bao nhiêu lần tôi đứng bên cạnh mấy người này trong lúc họ đang liều lĩnh - khi con của họ nằm trong bệnh viện, bác sĩ đi ra từ phòng giải phẫu, lắc đầu; họ nhìn qua tôi hình như nói, "Mục sư, làm cái gì đi!" Thần thích thú của họ giờ phút này rất trống rỗng, không có cho được an ủi, giúp đỡ, hay hy vọng.

Nhưng khi bạn thờ phượng Đức Giê-hô-va, và kêu gọi Ngài là Chúa của bạn, thì bạn biết một cách vinh dự rằng Ngài có khả năng giúp đỡ bạn. Không những có khả năng, mà còn sẵn sàng và rất muốn giúp.

Phao-lô đứng giữa A-rê-ô-ba và nói với người A-thên rằng vị Thần mà ông muốn rao truyền cho họ, Đấng mà họ gọi là 'Chúa Không Biết', là Thần dựng nên thế giới và mọi vật trong đó. "*Trong Ngài, chúng ta được sống, động, và có*" (Công vụ các sứ đồ 17:22-28). Ngài là Đấng tôi sẽ gọi khi tôi kêu gọi "Chúa ơi" - Ngài là vị chỉ huy tôi và là Chúa của cuộc đời tôi.

Cầu xin của Gia-bê

Bây giờ hãy xem lời yêu cầu của Gia-bê. Trước nhất, "*Gia-bê khẩn nguyện với Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên rằng: Chớ chi Chúa ban phước cho tôi*" (1 Sử-ký 4:10). Gia-bê không có nguợng mà xin "Ban phước cho tôi.", thành ra tôi cũng không nguợng mà xin Chúa ban phước cho tôi. Tôi muốn Chúa ban phước cho tôi. Tôi muốn có mọi phước hạnh mà Chúa muốn cho tôi. Nếu tôi muốn làm phước cho người khác, trước nhất tôi phải nhận phước hạnh từ Chúa.

Bây giờ hãy để ý những phước hạnh mà Gia-bê cầu xin. Trước nhất, ông xin "*Mở bờ cõi tôi rộng lớn*" (1 Sử ký 4:10). Dân Giu-đa đã đi vào trong Ca-na-an, nhưng phần lớn đất đai vừa còn nằm trong tay kẻ thù. Đức Chúa Trời đã hứa cho dân Giu-đa tất cả miền Ca-na-an, nhưng họ chưa thu được hoàn toàn đất đai. Cho nên Gia-bê xin Chúa mở rộng lãnh thổ của ông, hay nói đúng hơn, "giúp tôi chiếm hữu tất cả gì mà Chúa đã cho tôi."

Tôi có cầu nguyện giống vậy. "Chúa ơi, giúp con có được tất cả những gì Chúa đã hứa cho con." Chúa đã cho chúng ta nhiều lời hứa phong phú và quý báu. Chúng ta có thể sống trong một hoàn cảnh thuộc linh vinh hiển, khi chúng ta sống trong Chúa Jêsus Christ. Nhưng có người lại thích kéo theo ở dưới đáy, bò ở dưới đất. Có lẽ có người thích ở dưới đây, nhưng tôi muốn ở trên đó. Cho nên tôi cầu nguyện, "Chúa ơi, ban phước cho con và giúp con có hết tất cả những gì Ngài đã cho con. Con cảm ơn Chúa về những gì Chúa đã làm cho con, nhưng Chúa đã hứa cho con nhiều hơn đây biết bao..."

Nói đúng ra, sao mà chúng ta muốn ngăn cản những gì Chúa muốn cho mình? Có người nói, "Tôi không cảm thấy tôi cần ơn của Đức Thánh Linh." Nhưng riêng phần tôi, tôi cần hết tất cả những gì Chúa muốn cho tôi. Không những tôi cần tất cả những gì Chúa sẵn sàng cho tôi, mà tôi còn ham muốn hết tất cả những gì Chúa có và sẵn sàng cho.

Khi tôi đi tới Chúa, tôi không từ chối cái gì hết. Tôi nói, "OK, Chúa ơi, cứ làm theo ý Chúa, đừng để con ngăn cản cái gì hết. Mở rộng lãnh thổ của con, và để con có hết tất cả những gì Cha đã hứa cho." Hễ khi nào bạn quyết định giùm Chúa phước hạnh nào bạn sẽ nhận lấy, phước hạnh nào bạn sẽ từ chối, là bạn thực sự đề cao trí khôn của bạn hơn trí khôn của Chúa; làm như là bạn biết nhiều hơn Chúa, "Chúa ơi, Chúa có thể làm cái này, cái kia cho con, nhưng tôi không muốn Chúa làm cái đó."

Tôi không nói như vậy! Tôi sẽ cầu nguyện, "Chúa ơi, mở rộng lãnh thổ của con, ban phước cho con. Cứ làm tất cả gì Chúa muốn làm trong cuộc đời của con."

Gia-bê nói tiếp, "*Nguyện tay Chúa phù giúp tôi*" (1 Sử ký 4:10). Một điều rất quan trọng đối với tôi là Chúa đặt tay lên tất cả việc gì tôi làm. Bắt tay vào một công việc gì mà không có tay của Chúa hướng dẫn là rất nguy hiểm.

Môi-se thưa với Chúa rằng: "*Nếu chính mình Ngài chẳng đi, xin đừng đem chúng tôi lên khỏi đây*" (Xuất Ê-díp-tô ký 33:15). Chúa ơi, đừng dẫn con đi đâu mà Chúa không đi chung. Khi tôi biết Chúa đặt tay lên cuộc đời của tôi, thì tôi có thể ra đi một cách chắc chắn, mạnh dạn, và không còn sợ hãi.

Yêu cầu kế tiếp của Gia-bê là, "*Giữ tôi được khỏi sự dữ*" (1 Sử ký 4:10). Điều này rất quan trọng đến nỗi Chúa Jê-sus bao gồm nó trong bài cầu nguyện của Chúa, "*Cứu chúng tôi khỏi điều ác*" (Ma-thi-ơ 6:13). Ma quỷ luôn luôn tìm cách lôi cuốn chúng ta vào cái bẫy của nó.

Tôi rất dễ lọt vào cái bẫy của ma quỷ và để cho sự cảm hờn làm chủ cuộc đời tôi, để sự cay đắng điều khiển tôi, hay để tội lỗi nắm chặt tôi. Muốn sống một đời sống ngay thẳng rất khó; không ai có thể làm được bởi sự cố gắng của con người, mà cần phải có năng lực của Thánh Linh trong lòng giúp đỡ mới sống được một đời sống ngay thẳng.

Tiếp đó Gia-bê nói, *"Giữ tôi được khỏi sự dữ, hầu cho tôi chẳng buồn rầu"* (1 Sử-ký 4:10). Hậu quả đầu tiên của tội lỗi ít khi là đau buồn. Thường thường hậu quả đầu tiên của tội lỗi là xúc động, kích thích. Tội lỗi thường thường có một bề ngoài thịnh vượng. *"Hình như đây là một đường tắt để làm giàu mau chóng. Lẽ dĩ nhiên là không được thành thật lắm, nhưng đó lời biết bao nhiêu. Tưởng tượng coi bạn có thể làm được gì với số tiền này!"*

Hậu quả đầu tiên của tội lỗi có lẽ là vui mừng, kích thích, thú vị, hay giàu có - nhưng hậu quả cuối cùng luôn luôn là đau buồn. Có lẽ bây giờ bạn không đồng ý, giờ này tội lỗi có vẻ rất kích thích. Nhưng một người khôn ngoan luôn luôn nghĩ tới trung điểm cuối cùng của đường lối mà họ đang đi. Đường lối của bạn dẫn tới đâu? Nếu mà đó là con đường hướng về tội lỗi, thì nó sẽ dẫn tới đau buồn. Trong Thi-thiên 73, A-sáp nói rằng khi ông thấy sự hưng thịnh của kẻ ác, thì ông ganh ghét, đến nỗi ông gần bị vấp trong sự tin cậy Chúa, cho đến khi ông suy xét đến cái hậu quả cuối cùng của tội ác.

Trong Châm-ngôn, vua Sa-lô-môn cảnh cáo con mình đừng đi kiếm người dâm phụ. *"Vì môi kẻ dâm phụ đặt ra mật, Và miệng nó dụ hơn dầu. Nhưng rốt lại đắng như ngải cứu, Bén như gươm hai lưỡi, Chon nó xuống chôn chết; Bước nó đặng đến âm phủ"* (Châm-ngôn 5:3-5).

Nhìn thoáng qua thì tội lỗi có vẻ kích thích, nhưng hậu quả cuối cùng dẫn tới sự chết và địa ngục. Sa-lô-môn tuyên bố, *"Có một con đường coi dường chánh đáng cho loài người; Nhưng đến cuối cùng nó thành ra nẻo sự chết"* (Châm ngôn 14:12).

Sự nhận lời

Thành quả của cầu nguyện của Gia-bê là gì? Kinh Thánh nói với chúng ta là, *"Đức Chúa Trời bèn ban cho y như sự người cầu nguyện"*. Ngợi khen Chúa! Gia-bê cầu xin Chúa ban phước cho ông, và Chúa ban phước cho ông. Ông xin Chúa mở rộng đất đai cho ông, và Chúa mở rộng đất đai cho ông. Ông xin Chúa đặt tay trên ông và Chúa đặt tay trên ông. Ông xin Chúa giữ ông khỏi sự ác, và Chúa giữ ông khỏi sự ác.

Thật là vinh dự mà biết rằng tôi có thể cầu xin, và nếu tôi cầu xin theo ý Chúa, thì Kinh Thánh hứa rằng,

"Nếu chúng ta theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta. Nếu chúng ta biết không cứ mình xin điều gì, Ngài cũng nghe chúng ta, thì chúng ta biết mình đã nhận lãnh điều mình xin Ngài" (1 Giăng 5:14-15).

Tôi có thể cầu xin và tin rằng Chúa sẽ ban phước cho tôi, mở rộng đất đai của tôi, đặt tay trên tôi, và giữ tôi khỏi sự ác - tại vì đó là ý định của Chúa cho cuộc đời của tôi.

Hãy cầu xin, bạn cũng sẽ nhận được. Chúa Jêsus phán rằng, *"Xin [hãy xin đi], các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng các ngươi được trọn vẹn"* (Giăng 16:24).

7. Tội không cầu nguyện

Khi bạn đi với Chúa, Chúa sẽ nâng bạn lên tới mức cao nhất mà bạn ước muốn, và ở mức đó Chúa sẽ cho bạn những gì tốt nhất của Ngài. Nhưng đáng tiếc là rất nhiều lần chúng ta giới hạn những gì Chúa muốn làm trong cuộc đời mình. Thay vì quy phục ý Chúa chúng ta cứ nhất định làm theo ý mình. Chúa sẽ làm nhiều hơn cho chúng ta, nhưng nhiều lần chúng ta cố chấp kiên trì, *"Chúa ơi, cái này mới là điều con muốn!"*. Tại vì chúng ta cứ đòi làm theo

ý mình, chúng ta mất đi điều tốt nhất của Chúa mà chỉ được điều hạng hai hay hạng ba. Công việc của Chúa trong cuộc đời chúng ta thường hay bị giới hạn là tại vì mình bác bỏ đường lối thiêng liêng của Ngài.

Cũng như trong trường hợp của nước Y-sơ-ra-ên. Y-sơ-ra-ên đã từng là một chính thể thần quyền, cai trị bởi Đức Chúa Trời. Nhưng có một thời kỳ trong lịch sử, dân Y-sơ-ra-ên không muốn Chúa cai trị họ nữa. Chúng nó đòi hỏi một ông vua giống như những nước khác. Y-sơ-ra-ên đi từ một chính thể thần quyền tới chế độ quân chủ. Bởi vậy mà nước Y-sơ-ra-ên bị tai họa.

Đức Chúa Trời chịu ý cho sự đòi hỏi của chúng nó và phán cùng Sa-mu-ên, xúc dầu phong Sau-lơ làm vua. Đức Chúa Trời không tại vì vậy mà hủy diệt nước Y-sơ-ra-ên: "Ta xong xuôi với ngươi rồi!". Dân Y-sơ-ra-ên vẫn là dân của Chúa. Chúa cũng ban cho chúng nó một ông vua.

Tuy nhiên, Chúa muốn dân Y-sơ-ra-ên biết rằng Chúa bất mãn với quyết định của chúng nó. Xuyên qua Sa-mu-ên Chúa nói sẽ làm sấm sét và mưa xuống cánh đồng lúa. Khi mưa đổ xuống, chúng nó rất sợ hãi, nói với tiên tri Sa-mu-ên, "Chúng tôi đã phạm tội. Hãy cầu nguyện với Đức Chúa Trời để chúng ta khỏi bị chết, vì chúng ta đã thêm lỗi xin một vua vào các tội khác của chúng tôi."

Sa-mu-ên trả lời, "Chớ sợ hãi. Tuy nhiên các ngươi đã phạm tội, các ngươi vẫn là dân của Đức Giê-hô-va, Ngài đã chọn lựa các ngươi vì có danh lớn của mình." Rồi Sa-mu-ên nói một câu rất kỳ diệu:

"Còn ta đây, chẳng phạm tội cùng Đức Giê-hô-va mà thôi cầu nguyện cho các ngươi" (1 Sa-mu-ên 12:16-23).

Căng cứ về câu trên, không cầu nguyện là tội. Đã bao nhiêu lần chúng ta phạm tội này! Hãy suy nghĩ coi tại sao không cầu nguyện là điều đáng bị Chúa trách mắng.

Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa vũ trụ. *"Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi*

Ngài" (Giăng 1:3). Ngôi sáng tạo vũ trụ bao la này đã cho bạn giấy mời để đi tới, nói chuyện, và giao thông với Ngài. Ngài đã mời bạn đi vào tới trước mặt Ngài để chia sẻ bất cứ những khó khăn hay nhu cầu gì. Tuy vậy, nhiều lần chúng ta phớt đi giấy mời này.

Tưởng tượng coi nếu trong thùng thư của bạn có một lá thư mà có cái dấu chạm nổi của tổng thống Mỹ. Trong thư đó là một giấy mời trang trọng, mời bạn đến thăm viếng Bạch-cung và bao hết tất cả lệ phí. Bạn sẽ làm sao? vứt bỏ đi sao? Không!. Dù bạn không đồng ý với chính sách của ông tổng thống đi nữa, ông cũng là một người quan trọng. Bạn làm thình không trả lời sao? Đương nhiên là Không.

Nếu chúng ta còn trả lời giấy mời của con người một cách tử tế đàng hoàng, nghĩ coi khi chúng ta từ chối Đức Chúa Trời có đáng trách hay không.

Bạn có thể nói, "Tôi thật không có thì giờ để cầu nguyện." Bạn có thì giờ coi TV hay không? Chúng ta lúc nào cũng cho thì giờ để làm những việc chúng ta thích. Cho nên, Chúa sẽ cho rằng chúng ta thực sự không muốn giao thông với Ngài. Và đây là một ước lượng chính xác.

Xác thật của chúng ta sẽ chống đối với cầu nguyện là tại vì cầu nguyện là sự rèn luyện thuộc linh. Đó là lý do tại sao khi tôi vừa bắt đầu cầu nguyện là tôi cảm thấy rất mệt mỏi. Tôi nói với Chúa, "Chúa ơi, con buồn ngủ quá." Xác thật của tôi đang phản lại với sự rèn luyện thuộc linh về cầu nguyện.

Linh và xác thật luôn luôn tranh đấu với nhau. Mọi khi tôi bắt đầu sự rèn luyện thuộc linh, xác thật của tôi nổi loạn. Rồi tôi sẽ tìm đủ mọi lý do bào chữa để tha cho tôi, "Tôi bối rối đến nỗi không cầu nguyện được" hay, "Tôi yếu quá, không cầu nguyện nổi."

Thực ra sự không cầu nguyện làm cản trở công việc của Chúa. Bạn sẽ hỏi, "Không phải Đức Chúa Trời có chủ

quyền tối cao sao? Không phải Chúa có thể làm được bất cứ gì Chúa muốn sao? Chúa cai trị cả vũ trụ phải không? Có phải ý định của Chúa sẽ được thành tựu dù sao đi nữa? Vậy thì tại sao không cầu nguyện có thể gây trở ngại cho công việc của Chúa?"

Chúa có quyền lực tối cao. Câu này rất đúng. Nhưng Chúa sáng tạo con người với tư cách là con người có ý chí tự do. Chúng ta được ban cho khả năng chọn lựa và được tự do hành động, và Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng ý chí của chúng ta. Chúa sẽ không ép buộc chúng ta làm theo ý muốn của Ngài. Ngài đã ban cho bạn khả năng lựa chọn và Ngài sẽ tôn trọng sự lựa chọn của bạn.

Đức Chúa Trời đã quy định rằng công việc của Ngài trên trái đất sẽ tiến hành qua sự cầu nguyện của tín đồ và sự đồng tâm của tín đồ trong sự cầu nguyện.

Thi-thiên nói nước Y-sơ-ra-ên hạn chế Đức Chúa Trời (Thi-thiên 78:41). Một Đấng sáng tạo tối cao bị hạn chế bởi sự thiếu niềm tin của con người. Cái gì mà cản trở bạn cầu nguyện? Là sự thiếu niềm tin. Bạn thực sự có thể hạn chế công việc của Chúa bởi sự thiếu niềm tin của bạn

Chúa Jêsus nói,

"Ấy chẳng phải các ngươi đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các ngươi, để các ngươi đi và kết quả, hầu cho trái các ngươi thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các ngươi sẽ nhơn danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các ngươi" (Giăng 15:16)

Đức Chúa Trời muốn cho bạn nhiều lắm, nhưng sẽ chờ tới khi bạn cầu nguyện Chúa mới cho. Cầu nguyện cũng như mở cửa cho Chúa làm những gì Chúa muốn làm. Tôi tin rằng chúng ta chỉ thấy được một phần nhỏ của những gì Chúa muốn làm tại vì chúng ta thiếu cầu nguyện.

Chúa phán chúng ta phải cầu nguyện. Bởi vậy, không cầu nguyện tức là không phục tùng Chúa. Kinh Thánh nói,

"*Cầu nguyện không thôi*" (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17), và "*Phải cầu nguyện luôn, chớ hề mỗi một*" (Lu-ca 18:1). Không cầu nguyện là phạm tội tại vì không phục tùng với điều răn của Chúa.

Chúng ta cần phải cầu nguyện cho lẫn nhau. Tôi, một người mục sư, nếu không có cầu nguyện cho các con chiên của tôi, là phạm tội. Kinh Thánh nói, "*Hãy cầu nguyện cho nhau*" (Gia-cơ 5:16). "*Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy anh em sẽ làm trọn luật pháp của Đấng Christ*" (Ga-la-ti 6:2).

Có khi chúng ta cầu thay cho người khác về một vấn đề khó khăn nào đó. Khi vấn đề đó không được giải quyết lập tức, chúng ta chán nản và thôi cầu nguyện cho người đó luôn. Chúng ta rất bực mình với sự thất bại của người đó, mặc dù chúng ta cũng có lỗi giống y như người đó. Tội của chúng ta có vẻ khủng khiếp hơn khi chúng ta thấy người khác phạm!.

Sa-mu-ên xin Đức Chúa Trời thay đổi lòng của dân Y-sơ-ra-ên để chúng nó không còn cố nài một vị vua nữa. Sa-mu-ên muốn Chúa cầm quyền và cai trị nước Y-sơ-ra-ên. Nhưng sau sự cầu nguyện sốt sắng của Sa-mu-ên, dân Y-sơ-ra-ên vẫn còn nài xin một vị vua, điều này dễ khiến cho Sa-mu-ên nóng giận, "*Tôi không còn muốn cầu nguyện cho dân cứng đầu cứng cổ này! Cho chúng nó điều mà họ đòi, và để họ chịu cái hậu quả.*" Nhưng Sa-mu-ên không có như vậy. Mà ông nói, "*Tôi sẽ không thôi cầu nguyện cho các người mà phạm tội cùng Đức Giê-hô-va*" (1 Sa-mu-ên 12:23).

Nguyên do của sự không cầu nguyện

Nếu bạn kiểm soát chính mình, thì bạn sẽ tìm ra một số lý do mà khiến cho bạn không cầu nguyện. Lý do đầu tiên là không có thì giờ.

Sống trong xã hội này, chúng ta hay để cho chúng ta bận rộn hơn là ý định của Chúa ban đầu. Khi Chúa sáng tạo cơ thể con người, Chúa định cho con người sống một

cách nhẹ nhàng, thoải mái hơn là đời sống của chúng ta hiện bây giờ. Ngày nay, lối sống của chúng ta và xã hội của chúng ta làm cho chúng ta khó mà kiếm được thì giờ tâm sự với Chúa.

Hơn nữa, rất khó mà kiếm được một nơi yên tĩnh để cầu nguyện. Càng ngày càng khó mà kiếm được một chỗ mà không bị quấy rầy. Thế giới này càng ngày càng đông nghịt và chật ních, và Xa-tăng sẽ làm hết sức để phá vỡ thì giờ yên tĩnh của bạn với Chúa.

Thí dụ cả tuần nay bạn không có điện thoại kêu tới. Nhưng nếu bạn cảm thấy cô đơn và muốn điện thoại kêu, thì cứ quỳ xuống cầu nguyện. Thì chắc chắn sẽ có điện thoại kêu tới, lộn số hay không. Hoặc có người kêu cửa, hoặc con của bạn chạy vô la khóc. Sẽ có nhiều quấy rầy để làm khó khăn cho bạn cầu nguyện.

Một trở ngại khác là khuynh hướng để cho tâm trí chúng ta bị lấn mạn trong khi cầu nguyện. Bạn bắt đầu cầu nguyện cho một điều nào đó. Nhưng không bao lâu đầu óc của bạn dẫn bạn đi lướt sóng - sóng bữa nay đẹp quá!... Oi, cái sau này có vẻ là thượng hạng..., "Oi, con xin lỗi, Chúa ơi!" Trong một khoảng thời gian ngắn ngủi đầu óc của bạn đã đi một chuyến dạo chơi.

Một trở ngại khác nữa là buồn ngủ. Một phần lớn thời gian của chúng ta là sống dưới hoàn cảnh quần bách, cho đến nỗi bất cứ lúc nào có rảnh là cần phải nghỉ mệt. Thí dụ nếu bạn quỳ bên cạnh cái giường và đặt đầu lên trên cánh tay mà cầu nguyện - một cái thế rất dễ ngủ! chẳng bao lâu là bạn ngủ đi. Khi chân và đầu gối của bạn bắt đầu đau lên thì bạn mới tỉnh dậy, "Tôi đã ngủ lơ mơ trong khi đang cầu nguyện!"

Nếu bạn thấy mệt mà muốn nằm trên giường và đặt đầu lên gối mà cầu nguyện, cái thế này càng dễ ngủ hơn. Riêng phần tôi, tôi không hoàn toàn phản đối cái thế này. Mỗi đêm tôi đều nói chuyện với Chúa tới khi tôi ngủ đi. Tôi thích gần gũi với Chúa, nói chuyện thân thiết với Chúa

tới khi ngủ đi. Nhưng chúng ta cũng cần phải có thì giờ mà cầu nguyện một cách tích cực và tinh tảo.

Giải pháp

Làm sao để khắc phục được những vấn đề mà gây cho chúng ta thiếu cầu nguyện? Tôi có một vài đề nghị thực tế. Về vấn đề liên quan đến thì giờ, chúng ta phải khếp vào kỷ luật và để giành thì giờ cho cầu nguyện. Bạn sẽ không bao giờ kiếm được thì giờ rảnh để cầu nguyện; cho nên phải đặt thì giờ riêng ra để cầu nguyện.

Trong đời sống chúng ta luôn luôn cần phải xác định điều ưu tiên. Vì bởi chúng ta không thể làm hết những gì chúng ta muốn làm, cho nên chúng ta phải hy sinh những điều bớt quan trọng để nhường thì giờ cho điều quan trọng hơn. Người khôn ngoan biết dùng thời gian một cách hữu ích và biết sắp đặt điều ưu tiên một cách thích đáng.

Cầu nguyện là hoạt động quan trọng hơn hết. Nó phải là điều ưu tiên nhất hết tất cả những điều gì bạn cần làm. Bạn phải để dành thì giờ cầu nguyện dù là phải bỏ qua thì giờ ăn cơm hay đọc báo!

Đề nghị thứ hai là, kiếm một chỗ mà không bị xáo trộn; Có lẽ phải tốn thêm một chút thì giờ để đi kiếm, nhưng phải ráng. Nhiều lần tôi cố đi bộ hay lái xe đi dạo một vòng để được gần gũi đơn độc một mình với Chúa. Tôi cũng thức sớm hơn gia đình tôi để cầu nguyện. Tại vì đối với tôi, cầu nguyện quan trọng hơn ngủ, và điện thoại ít khi reo sáng sớm.

Tôi thường hay cầu nguyện ra tiếng để đầu óc tôi khỏi suy nghĩ chuyện khác. Dù Chúa biết hết những gì trong lòng tôi, nhưng khi tôi cầu nguyện từ lòng mà không nói ra tiếng, đầu óc tôi dễ nghĩ lan man. Tôi vừa mới nghĩ rằng, "Chúa ơi, giải quyết giùm điều này điều kia. Cám ơn Chúa." Liền đầu óc tôi lại đi lướt sóng. Nhưng khi tôi cầu nguyện ra tiếng, tôi phải nghĩ tới cái gì tôi

đang nói. Như vậy tôi mới tập trung tinh thần vào sự đàm thoại với Chúa.

Tôi khám phá ra ngồi trên gế cầu nguyện là tốt nhất cho tôi. Tôi cũng không nhắm mắt cầu nguyện tại vì nó nguy hiểm đối với tôi!

Khi tôi còn nhỏ, có người nói với tôi rằng nếu tôi cầu nguyện không nhắm mắt thì Chúa không nghe. Có một lần một ông mục sư kể lại khi ông ở trung học, đội bóng cầu của ông quyết định cầu nguyện trước khi ra đi thi đấu. Có người nói, "Rồi, tất cả đều nhắm mắt lại, nếu không thì chúng ta sẽ thua." Ông nhìn trộm để coi có ai không nhắm mắt. Lần đó đội của ông thua, và từ đó đến nhiều năm sau ông cảm thấy tội lỗi!

Kinh Thánh phán chúng ta phải cầu nguyện không ngừng (1Tê-sa-lô-ni-ca 5:17), vậy thì cầu nguyện không có quy định một cách nào. Nếu mà tôi phải quỳ xuống mà cầu nguyện, thì cầu nguyện không ngừng có nghĩa là tôi bao giờ đứng lên được. cũng như vậy Chúa không bắt buộc chúng ta nhắm mắt cầu nguyện, tại vì nếu tôi cầu nguyện không ngừng thì tôi sẽ không bao giờ mở mắt nữa! Dù tôi cầu nguyện mở mắt hay nhắm mắt Chúa cũng nghe giống nhau.

Tôi tìm ra một cách rất hay để giải quyết vấn đề buồn ngủ trong khi cầu nguyện - vừa đi bộ vừa cầu nguyện. Khi tôi đi bộ thì tôi không thể ngủ gục được. Có khi tôi bước qua bước lại trong phòng, có khi thì tôi đi ra ngoài sân hay vườn để nói chuyện với Chúa. Phần nhiều những giờ cầu nguyện của tôi mà được ơn nhất và có hiệu quả nhất xảy ra trong khi đi bộ.

Khi tôi cầu nguyện tôi nói chuyện với Chúa cũng như nói chuyện với một người bạn thân nhất. Tôi không nói giọng trang hoàng, hay la lớn nói lung tung bừa bãi. Chúa biết tôi một cách sâu sắc, tôi không cần dùng cái giọng "cầu nguyện thuộc linh". Tôi kể cho Chúa nghe một cách thực tế, bình tĩnh, những vấn đề, nghi ngờ, và thắc mắc của tôi. Tôi ráng thành thật với Chúa, tại vì nếu tôi

không thành thật, hay tìm cách che đậy cái gì đó, thì chỉ có tôi bị lừa gạt mà thôi. Không ai gạt được Chúa.

Tôi có thể nói, "Chúa ơi, Chúa biết con không có lòng thương sâu sắc cho người này" để che dấu sự thực, để tôi có vẻ không đến nỗi xấu quá. Cứ nói thẳng cho rồi, "Chúa ơi, con ghét nó lắm, chịu nó hết nỗi. Mỗi lần con gặp nó con muốn đâm ngay lỗ mũi của nó!". Cứ nói thật đi, rồi hối cải!

Với lại, tôi nói chuyện với Chúa kiểu đối thoại. Tức là tôi cũng phải lắng tai nghe. Tại vì Chúa muốn trả lời tôi. Tôi tìm thấy nhiều phúc lành và vui mừng trong sự cảm thông với Ngôi sáng tạo ra tôi.

Tôi cầu mong Chúa tha chúng ta cái tội không cầu nguyện, cầu mong Chúa giúp chúng ta cầu nguyện một cách nhiệt thành, cầu mong chúng ta thấy được công việc lớn lao của Chúa thành tựu trong thế giới tuyệt vọng này qua sự cầu nguyện của chúng ta.

Bài giảng này có thể đọc được ở trên

www.calvarychapel.com/library/smith-chuck/books/epl.htm

Làm thế nào để trở thành Cơ-đốc nhân

Trước hết bạn phải nhìn nhận bạn là tội nhân. Nhận thức rõ rằng bạn không đạt được tiêu chuẩn của Chúa. Thực ra tất cả đều như vậy. Chúng ta đã nhiều lần cố ý vi phạm điều răn của Chúa. Kinh Thánh nói, "Mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời" (Rô-ma 3:23). Nhiều người cảm thấy rất khó mà thú nhận, nhưng nếu chúng ta không chịu nghe tin xấu, thì chúng ta không thể nào biết ơn và hồi ứng với tin mừng.

Điều thứ hai là chúng ta phải hiểu được Chúa Jêsus Christ chết trên thập tự giá thế cho chúng ta. Tại vì thế gian phạm tội, Chúa phải dùng phương cách quyết liệt đến với loài người. Cho nên Chúa đi xuống trần gian sống y như con người. Nhưng Chúa Jêsus không phải chỉ là một người tốt mà thôi. Ngài vừa là thần vừa là người - thần hiện thân trong loài người; vì vậy sự chết của Chúa trên thập tự giá rất quan trọng.

Ở trên thập tự giá, chính Đức Chúa Trời - hiện thân ở Chúa Jêsus Christ, gánh vác tội lỗi của chúng ta và chịu hình phạt cho chúng ta. Chúa trả hết giá cả để mua chuộc chúng ta.

Điều thứ ba là chúng ta phải ăn năn hối cải về tội lỗi của mình. Chúa ban mệnh lệnh mọi người đều phải hối cải. Công-vụ các sứ đồ 3:19 nói, "Các ngươi hãy ăn năn và trở lại, đặng cho tội lỗi mình được xóa đi, hầu cho kỳ thơ thái đến từ Chúa.". Ăn năn là gì? Ăn năn có nghĩa là thay đổi chiều hướng của cuộc đời mình, quay đầu trở lại.; có nghĩa là không còn sống như hồi xưa mà bắt đầu sống theo như Kinh Thánh dạy dỗ. Bắt đầu từ giờ phút này chúng ta phải thay đổi, và vui lòng cắt đứt với sự tội lỗi của quá khứ.

Điều thứ tư là chúng ta phải tiếp đón Chúa Jêsus Christ vào lòng chúng ta và cuộc đời của chúng ta. Chữ Cơ-đốc nhân có nghĩa là Chúa Jêsus Christ, Cơ-đốc, cư trú ở trong đời chúng ta. Giăng 1:12 nói, "Hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức

Chúa Trời". Chúng ta phải tiếp nhận Ngài. Chúa Jêsus nói, "Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy..." (Khải huyền 3:20). Mỗi cá nhân phải tự mình quyết định mở cửa cho Chúa đi vào. Mở cửa bằng cách nào? bằng cầu nguyện.

Nếu bạn chưa từng cầu xin Chúa Jêsus đi vào đời của bạn, bạn có thể xin ngay bây giờ. Dưới đây là một bài cầu nguyện đề nghị mà bạn có thể dùng.

"Chúa Jêsus ơi, tôi biết tôi là một tội nhân, tôi hối hận cho tội lỗi của tôi. Ngay giờ phút này tôi sẽ ăn năn hối cải. Cảm ơn Ngài chết trên thập tự giá vì tôi, để mua chuộc tội lỗi của tôi. Xin Chúa giờ phút này đi vào lòng của tôi và đời của tôi. Đổ đầy Thánh Linh của Ngài vào tôi và giúp tôi trở thành môn đồ của Ngài. Cảm ơn Ngài tha lỗi cho tôi và đi vào đời của tôi. Cảm ơn Ngài cho tôi quyền phép làm con cái của Ngài, và cho tôi được vào thiên đàng. Tôi cầu nguyện nhân danh Chúa Jêsus Christ, A-men.

Khi bạn cầu nguyện như vậy Đức Chúa Trời sẽ nhận lời. Bạn đã làm một quyết định đúng - một quyết định ảnh hưởng đến sự sống đời đời, bạn sẽ được lên thiên đàng. Và trong lúc còn ở thế gian, bạn sẽ tìm được bình an và giải đáp cho câu hỏi thuộc linh.

Trích từ: "Cuộc đời, có vấn đề gì không?" Bởi Greg Laurie, bản quyền © 1995. Xin phép mới được sử dụng.

Bìa sau của sách này.

Sách này đã được phát hành gần 20 năm, và thay đổi cuộc đời của vô số người khắp thế giới. Cầu nguyện là một đặt quyền vui mừng nhất trên trái đất! Hãy kinh nghiệm một đời sống cầu nguyện phong phú và đẹp đẽ, và một niềm quan hệ thân mật với Đức Chúa Trời.

Trong cuốn sách này, Mục sư Chuck Smith giảng về nguyên tắc của cầu nguyện, yếu tố cơ bản của một đời sống cầu nguyện năng động và kết quả thắng lợi của nó. Cách giảng dễ hiểu và thực tế của ông sẽ cho bạn một tầm hiểu biết sâu rộng, và trang bị bạn để bạn có thể sẵn sàng đánh cuộc chiến tranh thuộc linh.

Cuốn sách này sẽ kích động lòng bạn ham muốn "sự cầu nguyện không ngừng" - một hoạt động quan trọng nhất mà Cơ-đốc nhân có thể làm được.

Ông Chuck Smith là mục sư chánh của nhà thờ Calvary Chapel ở Costa Mesa, California. Ông là một giáo sư Kinh Thánh, học giả, tác giả, và diễn giả nổi tiếng. Chương trình radio, "Lời Kinh Thánh cho hôm nay" có thể thu được khắp thế giới. Ông và vợ, Kay cư trú ở miền nam California.